
NAZIONALE
BIBLIOTECA
VITT. EMANUELE
8 H
30 K
14
ROMA

Ἡ ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ :-

DIVINA MISSA

SANCTI PATRIS NOSTRI

IOANNIS CHRYSOSTOMI.

Superiorum permissu, & Priuilegijs.

VENETIIS, M. DC. XLIV.

Apud Ioannes Antonium Iulianum :-

Si vende per andar al Ponte de San Fantin.

OMNIBVS
CHRISTIANAM RELIGIONEM
AC ORTHODOXAM FIDEM
STABILI PROPOSITO
colentibus fœlicitatem.

QVanta sint Religiosissimi viri Clemẽtissimi Dei, quę in genus humanum contulit beneficia: quantoq; sit illum visceribus misericordiæ suæ prospiciens, amore, ac pietate prosecutus, nõ modo ingenij alicuius facultas, aut orationis vis exprimere queat: sed ne mens ipsa quidem coniectura, aut imaginatione assequi omnino posset. Et præterquam, quod hominem ad sui imaginem, similitudinemq; creauit, ac omnia tam miro ordine creata eius subiecit pedibus: Vnigenitum denique Filium suum præ nimia sui caritate redimendi ipsius gratia ab antiqua labe peccati nasci ex intemerata Virgine voluit. Qui, cum omne Patris mandatum complesset ad Cœlos ascensurus cum gloria, ineffabili virtute de Morte triumphum gerens, optimus Præceptor, et Magister, Discipulis suis verbo, & exemplo Corroboratis, Veritatis Euangelium per totum Orbem prædicandum præcepit. Hi enim paracleto dictante, incorruptibilis, indeficientisq; frugis in hominum corda semina iacientes, omnibus quicunque eos in nomine Filij Dei receperunt, in ipsum credentibus peruium iter ad Cœlestis Regni Gloriam præstitere. Hinc enim, à tam firma, immobiliq; radice generosissimè stirpes in Ecclesia Orthodoxæ fidei propagãtes, tam amplos patentesq; salutaris Doctrinæ ramos omnifariam effuderunt: vt sub illis requiescere cupientes, Diuino, ac indeficienti Immortalis Auræ Spiritu assiduæ recreẽtur. Qui igitur inter tot Sanctorum Patrum tũ La-

tinæ cum Græcæ linguæ veræ doctrinæ monumenta: quæ nos ad solem illum agnoscendum, qui occasum non nouit dirigunt vlterius quicquam desiderant: hos vel bonæ mentis haud quaquam compotes esse, vel in veritatem ipsam egregie pertinaces contendimus. At mihi, cum inter cæteros Ioannis Chrysostomi scriptis immorari assidue contingat: mirum profecto est, quantum ille Diuinus Vir in omnibus admirandus appareat, vt veræ Cœlestis Spiritus sub mortali velamine inter homines fuisse censendus sit. Libuit præterea sæpius seriem Sanctissimæ Missæ, quam ille sua in Ecclesia celebrandam instituit, percurrere, qua quidem dici non potest, quãta vi mortale hoc: & corruptibile humani generis, superis spiritibus conciliet, ac Dei, et Saluatoris nostri, quod in sui memoriam faciendum præcepit admirabili ordine complectatur. Cum itaq; nemo ad hæc vsq; tempora hæc in latinum sermonem conuertere, ac in publicum edere curauerit, Nos: quo tam venerandũ opus omnibus Christi fidelibus innotescat, nunc quã plurimis efflagitantibus conuersum publicamus, ab ipso prophanum vulgus procul arcentes, quod Græcos Orthodoxæ fidei pręcepta seruantes inscitiæ suæ barathro: parum pijs nominibus, nec, quæ fideles deceant prosequitur. Et quo vtriusq; idiomatis studiosis commodo, ac emolumento consultum sit, non modo, quæ Sacerdos ipse, & Diaconus, ac Chorus peragunt latina Græcis in opposita semipagina verbum verbo reddentia expressimus, sed cũctos etiam Canones, qui quæq; suis dicenda locis disponant, adhibere placuit, illi videlicet exemplari inhærentes, quod nuper Romanæ à venerandis in Græca Ecclesia Sacræ Paginæ Magistris Archiepiscopo Cypri, & Rhodio Methropolite Græcis excudi formis, visum est. Sunt.n. quædam verba, quæ inter latina eandem quam, & græca vocem obtinent, quorum in operis fine citatis locis explicationem inspicere cuiq; licebit. Valete omnes fœliciter.

Ὁ ἍΓΙΟΣ ἸΩΆΝΝΗΣ

Ὁ ΧΡΥΣΌΣΤΟΜΟΣ:-

Ὁ Χρυσοῦς ἐστὶν ἥλιος τῶν δογμάτων,
Ἀκτῖνες ἁπλῶν ἠθικῶν διδαγμάτων,
Διασκεδάζει πᾶν φωλ ἀργυρὸν νέφος,
Καὶ φωταγωγεῖ πᾶσι τὴν σωτηρίαν.

ΔΙΑΤΑΞΙΣ ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ ΙΕΡΟΥΡΓΙΑΣ,

τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου :-

ΜΕλλων ὁ ἱερεὺς τὴν θείαν ἐπιτελεῖν μυσταγωγίαν, ὀφείλει εἶναι προηγουμένως ἐξωμολογημένος, καὶ μετὰ πάντων κατηλλαγμένος, καὶ τὴν καρδίαν ὅση δύναμις, καθαρὰν τετηρηκὼς ἀπὸ πονηρῶν λογισμῶν, ἐγκρατευσάμενος τε ἀφ' ἑσπέρας, καὶ ἐγρηγορηκὼς, μέχρι τοῦ τῆς ἱερουργίας καιροῦ. Τοῦ δὲ καιροῦ ἐπιστάντος, μετὰ τὸ ποιῆσαι τὴν συνήθη τῷ προεστῶτι μετάνοιαν, εἰσέρχεται ἐν τῷ ναῷ, καὶ ἑνωθεὶς τῷ διακόνῳ, ποιοῦσιν ὁμοῦ πρὸς ἀνατολὰς προσκυνήματα τρία, ἔμπροσθεν τῆς εἰκόνος τοῦ σωτῆρος, καὶ τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου, καὶ εἰς τοὺς δύο χοροὺς εἰσελθόντες ἀνὰ ἕν. ὅτε δὲ προσκυνοῦσι, λέγουσι μυστικῶς τὴν εὐχὴν ταύτην.

Κύριε ἐξαπόστειλον τὴν χεῖρά σου ἐξ ὕψους κατοικητηρίου σου, καὶ ἐνίσχυσόν με εἰς τὴν προκειμένην διακονίαν σου, ἵνα ἀκατακρίτως παραστὰς τῷ φοβερῷ σου βήματι, τὴν ἀναίμακτον ἱερουργίαν ἐπιτελέσω. ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐλθόντες δὲ εἰς τὸ ἱερατεῖον, καὶ λαμβάνουσιν ἕκαστος ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν τὸ στιχάριον αὐτῶν, καὶ ποιοῦσι προσκυνήματα τρία, κατὰ ἀνατολὰς, λέγοντες καθ' ἑαυτοὺς τό. **Ὁ θεὸς ἱλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ.** Εἶτα ὁ Διάκονος προσέρχεται τῷ ἱερεῖ, ὑποκλίνας τὴν κεφαλὴν, κρατῶν καὶ ἐν τῇ χειρὶ τῇ δεξιᾷ τὸ στιχάριον, σὺν τῷ ὠραρίῳ, λέγων. **Εὐλόγησον δέσποτα τὸ στιχάριον, σὺν τῷ ὠραρίῳ.** Ὁ δὲ ἱερεὺς εὐλογῶν μετὰ τῆς χειρὸς, λέγει.

I **εὐλογητὸς**

ORDO DIVINÆ MISSÆ, DIVI PATRIS IOANNIS CHRYSOSTOMI:-

DEbens Sacerdos Diuinum peragere Sacrificium, debet esse præsertim confessus, & cum omnibus reconciliatus, & cor pro viribus purum seruans a nequam cogitationibus; ac continentia vsus à Vesperis, & vigil existens, vsq; ad Sacrificij Tempus. Tempore vero instante: postquam egerit, quæ de more à cõstituto ad hoc fit penitentiã, ingreditur tẽplũ: & adiunctus Diacono, faciunt simul ad orientem venerationes tres, ante Imaginem Saluatoris, & Sanctissimæ Deiparæ, & in duos Choros ingressi suum quisq; veneratiõe aũt peracta, dicũnt secreto orationẽ hãc

DOmine emitte manum tuam de excelso Habitaculo tuo, & corrobora me ad propositum Ministerium tuum, vt indemnis adsistens tremendo tuo Altari, incruentum Sacrificiũ perficiã valeã. Quoniã tua est potentia, & gloria, in sæcula sæculorum. Amen.

Venientes autem in Sacrarium: accipit quisq; in manus suas Tunicam suam, & faciunt venerationes tres versus orientem, dicentes intra se hoc. **Deus propitius esto mihi peccatori.** Dehinc Diaconus accedit ad Sacerdotem inclinans caput, tenens & in manu dextera Tunicam, cum Horario, dicens. **Benedic Domine tunicam, cum Horario.** At Sacerdos benedicens manu, dicit.

Bene-

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν· Πάντοτε νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας, τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα ὑποχωρεῖ ὁ Διάκονος καθ᾽ ἑαυτὸν εἰς ἓν μέρος τοῦ ἱερατείου, καὶ ἐνδύεται τὸ στοιχάριον, εὐχόμενος οὕτως.

Ἀγαλλιάσεται ἡ ψυχή μου ἐπὶ τῷ Κυρίῳ· Ἐνέδυσέ με ἱμάτιον σωτηρίου, καὶ χιτῶνα εὐφροσύνης περιέβαλέ με, καὶ ὡς νυμφίῳ περιέθηκέ μοι μίτραν. καὶ ὡς νύμφην, περιέθηκέ με κόσμῳ. Καὶ τὸ μὲν ὡράριον ἀσπασάμενος ἐπιτίθησι τῷ ἀριστερῷ ὤμῳ. Ὁ δὲ ἱερεὺς λαβὼν καὶ αὐτὸς τὸ στοιχάριον, εὐλογεῖ αὐτό. Καὶ ἀσπασάμενος, ἐνδύεται, λέγων καθ᾽ ἑαυτὸν τὸν Ψαλμὸν τὸν πρότερον ῥηθέντα, ὅμοιον τῷ Διακόνῳ. Καὶ λαβὼν ὁ ἱερεὺς τὰ ἐπιμανίκια, ἐν μὲν τῇ δεξιᾷ χειρὶ λέγει οὕτως.

Ἡ δεξιά σου χείρ Κύριε δεδόξασται ἐν ἰσχύϊ, ἡ δεξιά σου Κύριε ἔθραυσεν ἐχθρούς. καὶ τῷ πλήθει τῆς δόξης σου συνέτριψας τοὺς ὑπεναντίους. Ἐν δὲ τῇ ἀριστερᾷ χειρὶ λέγει οὕτως. Αἱ χεῖρές σου ἐποίησάν με, καὶ ἔπλασάν με. Εἶτα λαβὼν τὸ ἐπιτραχήλιον, καὶ εὐλογήσας, ἀσπάζεται. καὶ ἐπιθέμενος ἐπὶ τοῦ τραχήλου αὐτοῦ, λέγει.

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ ἐκχέων τὴν χάριν αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς ἱερεῖς αὐτοῦ, ὡς μύρον ἐπὶ κεφαλῆς, τὸ καταβαῖνον ἐπὶ πώγωνα τὸν πώγωνα τὸν Ἀαρών, τὸ καταβαῖνον ἐπὶ τὴν ὤαν τοῦ ἐνδύματος αὐτοῦ. Ὡς δρόσος Ἀερμών, ἡ καταβαίνουσα ἐπὶ τὰ ὄρη Σιών. ὅτι ἐκεῖ ἐνετείλατο Κύριος τὴν εὐλογίαν, ζωὴν ἕως τοῦ αἰῶνος.

Καὶ λαβὼν τὴν ζώνην, καὶ εὐλογήσας ἀσπάζεται καὶ λέγει.

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ περιζωννύων με δύναμιν, καὶ ἐκχέων τὴν χάριν αὐτοῦ. Πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ τὸ ἐπιγονάτιον λαβών, εἰ ἔστι πρωτοσύγκελλος τῆς μεγάλης

BEnedictus Deus noster: vbiq; nunc, & semper, & in sæcula sæculorum. Amen.

Dehinc recedit Diaconus seorsum in vna partem Tabernaculi: & induitur Tunica: orans sic.

EXultabit anima mea in Domino: induit me Vestimento salutari: & Tunicam leticiæ circundedit me: & tāquā sponso imposuit mihi mitrā: & vt sponsæ imposuit mihi ornamentū. Et Horariū quidē exosculans imponit sinistro humero: Sacerdos vero capiens, & ipse Tunicam: benedicit ipsam: & osculans induitur dicens intra se Psalmum, qui prius dictus est similiter vt Diaconus: Et accipiens Sacerdos Manipulum in dextera quidem manu dicit sic.

DExtera tua manus Dñe glorificata est in virtute: dextera tua Domine confregit inimicos, & plenitudine gloriæ tuæ compressisti aduersarios. At in sinistra manus dicit sic. Manus tuæ fecerunt me: & plasmauerunt me. Dehinc capiens Stolam, & benedicens osculatur: & imponens super collum suum dicit.

BEnedictus Deus qui effudit gratiam suam super Sacerdotes eius: vt vnguentum super caput, quod descendit in barbam barbam Aaron, quod descendit in oram vestimenti eius, vt ros Hermon, quod descendit in Montē Sion: quoniam ibi mādauit Dominus benedictionem: vitam vsq; in sæculum.

Et accipiens cingulum, & benedicens osculatur: & ait.

BEnedictus Deus, qui cinxit me potentia: & effundit gratiam suam: vbiq; nunc, & semper, & in sæcula sæculorum. Amen.

Dehinc sub geniale capiens si est præpositus magnæ

[illegible]

Περίζωσαι τὴν ῥομφαίαν σου ἐπὶ τὸν μηρόν σου δυνατὲ τῇ ὡραιότητί σου, καὶ τῷ κάλλει σου, καὶ ἔντεινε, καὶ κατευοδοῦ, καὶ βασίλευε ἕνεκεν ἀληθείας, καὶ πραότητος, καὶ δικαιοσύνης, ὁδηγήσει σε θαυμαστῶς ἡ δεξιά σου. Πάντοτε νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. [illegible]

Οἱ ἱερεῖς σου κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὅσιοί σου ἀγαλλιάσει ἀγαλλιάσονται. Πάντοτε νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

[illegible]

Νίψομαι ἐν ἀθώοις τὰς χεῖράς μου, καὶ κυκλώσω τὸ θυσιαστήριόν σου κύριε, τοῦ ἀκοῦσαί με φωνῆς αἰνέσεώς σου, καὶ διηγήσασθαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου. Κύριε ἠγάπησα εὐπρέπειαν οἴκου σου, καὶ τόπον σκηνώματος δόξης σου. Μὴ συναπολέσῃς μετὰ ἀσεβῶν τὴν ψυχήν μου, καὶ μετὰ ἀνδρῶν αἱμάτων τὴν ζωήν μου. Ὧν ἐν χερσὶν αἱ ἀνομίαι. ἡ δεξιὰ αὐτῶν ἐπλήσθη δώρων. ἐγὼ δὲ ἐν ἀκακίᾳ μου ἐπορεύθην. Λύτρωσαί με κύριε, καὶ ἐλέησόν με. ὁ πούς μου ἔστη ἐν εὐθύτητι. ἐν ἐκκλησίαις εὐλογήσω σε κύριε. [illegible]

Ὁ θεὸς ἱλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ, καὶ ἐλέησόν με.

[illegible] Ἐξηγόρασας ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας τοῦ νόμου τῷ τιμίῳ σου αἵματι, τῷ σταυρῷ προσηλωθείς, καὶ τῇ λόγχῃ κεντηθείς, τὴν ἀθανασίαν ἐπήγασας ἀνθρώποις σωτὴρ ἡμῶν

magnæ Ecclesiæ: vel alius quis habens dignitatem aliquā & benedicens ipsum: ac exosculans: dicit.

ACcingere gladio tuo super fœmur tuum potentissime. specie tua, & pulchritudine tua, & intende, & procede, & regna, propter veritatem, & mansuetudinem, & iustitiam, & deducet te mirabiliter dextera tua. vbiq; nunc, & semper, & in sæcula sæculorum. Amen. Post hæc capiens casulam, & benedicens exosculatur: & dicit.

SAcerdotes tui Domine induantur iustitia, & iusti tui exultatione exultabunt: vbique, nunc, & semper. & in sæcula sæculorum. Amen.

Dehinc procedentes ad prothesim: lauant manus dicentes.

LAuabo inter inocentes manus meas: & circundabo Altare tuum Domine: vt audiam vocem laudis tuæ: & enarrem vniuersa mirabilia tua: Domine dilexi decorem domus tuæ, & locum habitationis gloriæ tuæ. Ne perdas cum impijs animam meam, & cū viris sanguinū vitam meam, in quorū manibus iniquitates: dextera eorū repleta est muneribꝰ: ego āt in inocētia mea īgressus sū: libera me Dñe, & miserere mei: pes meus stetit in directo in Ecclesijs benedicam te Domine. At Diaconus preparat Sacra: Sanctam quidem Patenam ad partem sinistram: Calicem vero ad dexteram: & alia cum ipsis. Dehinc venerationem tres ante prothesim peragentes: dicunt quilibet hoc.

Deus propitius esto mihi peccatori, & miserere mei: Et hoc. Redemisti nos à maledictione legis: precioso tuo sanguine Cruci affixus: & lancea perforatus immortalitatē adduxisti hominibus Sa-

εὐλογήσας Ἐκκλησίας, ἢ ἄλλος τις ἔχων ἀξιωπιστία, καὶ εὐλογήσας αὐτὸ, καὶ ἀσπασάμενος, λέγει.

Περίζωσαι τὴν ῥομφαίαν σου ἐπὶ τὸν μηρόν σου δυνατὲ τῇ ὡραιότητί σου, καὶ τῷ κάλλει σου, καὶ ἔντεινε, καὶ κατευοδοῦ, καὶ βασίλευε ἕνεκεν ἀληθείας, καὶ πραότητος, καὶ δικαιοσύνης, ὁδηγήσει σε θαυμαστῶς ἡ δεξιά σου. Πάντοτε νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Εἶτα λαβὼν τὸ φελώνιον, καὶ εὐλογήσας καὶ ἀσπασάμενος, καὶ λέγει.

Οἱ ἱερεῖς σου κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὅσιοί σου ἀγαλλιάσει ἀγαλλιάσονται. Πάντοτε νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.
Εἶτα ἀπελθὼν εἰς τὴν πρόθεσιν ὁ ἱερεὺς νίπτει τὰς χεῖρας, λέγων.

Νίψομαι ἐν ἀθώοις τὰς χεῖράς μου, καὶ κυκλώσω τὸ θυσιαστήριόν σου κύριε, τοῦ ἀκοῦσαί με φωνῆς αἰνέσεώς σου, καὶ διηγήσασθαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου. Κύριε ἠγάπησα εὐπρέπειαν οἴκου σου, καὶ τόπον σκηνώματος δόξης σου. Μὴ συναπολέσῃς μετὰ ἀσεβῶν τὴν ψυχήν μου, καὶ μετὰ ἀνδρῶν αἱμάτων τὴν ζωήν μου. Ὧν ἐν χερσὶν αἱ ἀνομίαι. ἡ δεξιὰ αὐτῶν ἐπλήσθη δώρων. ἐγὼ δὲ ἐν ἀκακίᾳ μου ἐπορεύθην. Λύτρωσαί με κύριε, καὶ ἐλέησόν με. ὁ πούς μου ἔστη ἐν εὐθύτητι. ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογήσω σε κύριε. Ὁ δὲ διάκονος διατάσσει τὰ ἱερὰ, τὸν μὲν ἅγιον δίσκον ἐν τῷ μέρει τῷ ἀριστερῷ, τὸ δὲ ποτήριον ἐν τῷ δεξιῷ, καὶ τὰ ἄλλα σὺν αὐτοῖς. Εἶτα προσκυνοῦσι τρεῖς ἔμπροσθεν τῆς προθέσεως ποιοῦντες, λέγουσιν ἕκαστος τό.

Ὁ Θεὸς ἱλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ, καὶ ἐλέησόν με.

καὶ τό. Ἐξηγόρασας ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας τοῦ νόμου τῷ τιμίῳ σου αἵματι, τῷ σταυρῷ προσηλωθεὶς, καὶ τῇ λόγχῃ κεντηθεὶς, τὴν ἀθανασίαν ἐπήγασας ἀνθρώποις σωτὴρ ἡμῶν

magnæ Ecclesiæ: vel alius quis habens dignitatem aliqua & benedicens totum: ac exosculans: dicit.

ACcingere gladio tuo super fœmur tuum potentissime. specie tua, & pulchritudine tua, & intende, & procede, & regna, propter veritatem, & mansuetudinem, & iustitiam, & deducet te mirabiliter dextera tua. vbiq; nunc, & semper, & in sæcula sæculorum. Amen. Post hæc capiens casulam, & benedicens exosculatur & ait.

SAcerdotes tui Domine induantur iustitia, & iusti tui exultatione exultabunt: vbique, nunc, & semper. & in sæcula sæculorum. Amen.

Dehinc procedentes ad prothesim: lauant manus dicentes.

LAuabo inter inocentes manus meas: & circundabo Altare tuum Domine: vt audiam vocem laudis tuæ: & enarrem vniuersa mirabilia tua: Domine dilexi decorem domus tuæ, & locum habitationis gloriæ tuæ. Ne perdas cum impijs animam meam, & cũ viris sanguinũ vitam meam, in quorũ manibus iniqrates: dextera eorũ repleta est munerib⁹: ego ãt in inocẽtia mea ĩgressus sũ: libera me Dñe, & miserere mei: pes meus stetit in directo in Ecclesijs benedicam te Domine. At Diaconus preparat Sacra: Sanctam quidem Patenam ad partem sinistram: Calicem vero ad dexteram: & alia cum ipsis. Dehinc venerationem ter ante prothesim præsentes: dicunt quilibet hoc.

Deus propitius esto mihi peccatori, & miserere mei: Et hoc. Redemisti nos à maledictione legis: precioso tuo sanguine Cruci affixus: & lancea perforatus immortalitatẽ adduxisti hominibus Sal-

τὴρ ἡμῶν δόξασαι. Καὶ ποιεῖ ὁ ἱερεὺς εὐλογητόν.

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας, τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Εἶτα λαμβάνει ὁ ἱερεὺς ἐν μὲν τῇ ἀριστερᾷ χειρὶ τὴν προσφοράν, ἐν δὲ τῇ δεξιᾷ τὴν ἁγίαν λόγχην, καὶ σφραγίζων σὺν αὐτῇ ἐπάνω τῆς σφραγῖδος τῆς προσφορᾶς, τρεῖς, λέγει. Εἰς ἀνάμνησιν τοῦ κυρίου, καὶ Θεοῦ, καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Καὶ εὐθὺς πήγνυσι τὴν ἁγίαν λόγχην ἐν τῷ δεξιῷ μέρει τῆς σφραγῖδος, καὶ ἀνατέμνων λέγει. Ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν ἤχθη. Ἐν δὲ τῷ ἀριστερῷ ὁμοίως πηγνὺς τὴν ἁγίαν λόγχην, λέγει. Καὶ ὡς ἀμνὸς ἄκακος ἐναντίον τοῦ κείροντος αὐτόν, ἄφωνος, οὕτως οὐκ ἀνοίγει τὸ στόμα αὐτοῦ. Ἐν δὲ τῷ ἄνω μέρει τῆς σφραγῖδος πηγνὺς τὴν ἁγίαν λόγχην, λέγει. Ἐν τῇ ταπεινώσει αὐτοῦ ἡ κρίσις αὐτοῦ ἤρθη. Ἐν δὲ τῷ κάτω μέρει τῆς σφραγῖδος πάλιν πηγνὺς τὴν ἁγίαν λόγχην, λέγει. Τὴν δὲ γενεὰν αὐτοῦ τίς διηγήσεται; Ὁ δὲ Διάκονος ἐν ἑκάστῃ ἀνατομῇ, λέγει. Τοῦ κυρίου δεηθῶμεν. Κρατῶν καὶ τὸ ὠράριον αὐτοῦ ἐν τῇ δεξιᾷ. Μετὰ ταῦτα λέγει ὁ Διάκονος. Ἔπαρον δέσποτα. Καὶ ὁ ἱερεὺς ἐμβαλὼν τὴν ἁγίαν λόγχην ἐκ πλαγίου τοῦ δεξιοῦ μέρους τῆς προσφορᾶς, ἐπαίρει τὸν ἅγιον ἄρτον, λέγων οὕτως. Ὅτι αἴρεται ἀπὸ τῆς γῆς ἡ ζωὴ αὐτοῦ, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας, τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Καὶ θεὶς αὐτὸν ὕπτιον ἐν τῷ ἁγίῳ δίσκῳ, Εἰπόντος τοῦ Διακόνου, Θῦσον δέσποτα.

Ὁ ἱερεὺς θύει αὐτὸ σταυροειδῶς, λέγων. Θύεται ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς, καὶ σωτηρίας. Καὶ στρέφει τὸ ἕτερον μέρος τὸ ἔχον ἐπάνω τὸν σταυρόν. καὶ λέγει ὁ Διάκονος. Νύξον δέσποτα. Ὁ δὲ ἱερεὺς νύττων αὐτὸν ἐν τῷ δεξιῷ μέρει μετὰ τῆς ἁγίας λόγχης, λέγει. Καὶ εἷς

τῶν στρατιωτῶν

uator nostræ gloria tibi. Et facit Sacerdos benedictionē. Benedictus Deus noster vbiq; nunc, & semper, & in sæcula sæculorum. Amen. Post hæc sumit Sacerdos in sinistra quidem manu panem: dextera vero Sanctam Lanceam: & Crucem signat ipsa super sigillum: quod in Pane est ter dicens. In memoriam Domini, & Dei, ac Saluatoris nostri Iesu Christi. Et statim infigit Sanctam Lanceam: in dexteram partē Sigilli, & scindens dicit. Tamquam ouis ad occisionem ductus est. In sinistra vero similiter infigens Sanctam Lanceam dicit: Et vt Agnus Mansuetus coram tondente se obmutescens, sic non aperiet os suū. In superiori vero parte Sigilli rursus infingēs Sanctam Lanceam, dicit. In humilitate eius iudicium eius sublatum est. In inferiori vero parte sigilli rursus infigens Sanctam Lanceam, dicit. Generationem vero eius quis enarrabit? At Diaconus in qualibet incisione, dicit. Dominum deprecemur. Et tenens Horarium suum in dextera: Dehinc dicit Diaconus. Attolle Domine. Et Sacerdos immitens Sanctam Lanceam ex obliquo dexteræ partis Panis attollit Sanctū Panē: dicēs in hūc modū. Quoniā tollitur de terra vita eius; vbiq; nunc, & semper, & in sæcula sæculorum. Amen. Et ponens ipsum Supiuū in Sanctā patenā: dicente Diacono. Sacrifica Domine. Sacerdos sacrificat illū in modū Crucis dicit. Sacrificatur Agnus Dei, qui tollit peccata Mundi pro Mundi vita, & salute. Et conuertit aliam partē, quæ habet sursum Crucem. & dicit Diaconus. Aperias Domine. At Sacerdos aperiens ipsum à dextera parte cum Sancta Lancea, dicit. Et vnus

militum

τῶν στρατιωτῶν λόγχῃ τὴν πλευρὰν αὐτοῦ ἔνυξε, καὶ εὐθέως ἐξῆλθεν αἷμα, καὶ ὕδωρ. Ὁ δὲ Διάκονος ἐγχέει ἐν τῷ ἁγίῳ ποτηρίῳ ἐκ τοῦ κράματος, καὶ ὕδατος προσφέρει πρὸς τὸν ἱερέα εἰπών. Εὐλόγησον δέσποτα. Καὶ ὁ ἱερεὺς εὐλογεῖ. Εἶτα λαβὼν ὁ ἱερεὺς τὴν δευτέραν προσφοράν, λέγει.

Εἰς τιμὴν, καὶ μνήμην τῆς ὑπερευλογημένης ἐνδόξου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας. Ἧς ταῖς πρεσβείαις πρόσδεξαι κύριε τὴν θυσίαν ταύτην εἰς τὸ ὑπερουράνιόν σου θυσιαστήριον. Καὶ αἴρει μερίδα μίαν τῇ ἁγίᾳ λόγχῃ, τίθησιν ἐξ ἀριστερῶν τοῦ ἁγίου Ἄρτου. Εἶτα λαβὼν τὴν τρίτην προσφορὰν λέγει.

Τοῦ τιμίου ἐνδόξου Προφήτου Προδρόμου, καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου. Τῶν ἁγίων ἐνδόξων, καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων. Τῶν ἐν ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν Ἱεραρχῶν, Βασιλείου τοῦ μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Ἀθανασίου, Κυρίλλου, Νικολάου τοῦ ἐν Μύροις, καὶ πάντων τῶν ἁγίων Ἱεραρχῶν. Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Πρωτομάρτυρος, καὶ Ἀρχιδιακόνου Στεφάνου. Τῶν ἁγίων μεγάλων Μαρτύρων Γεωργίου, Δημητρίου, Θεοδώρου, καὶ πάντων τῶν ἁγίων Μαρτύρων. Τῶν ὁσίων καὶ Θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, Ἀντωνίου, Εὐθυμίου, Σάββα τοῦ ἡγιασμένου, Ὀνουφρίου, Ἀρσενίου, Ἀθανασίου τοῦ ἐν τῷ Ἄθῳ. Καὶ πάντων τῶν ὁσίων. Τῶν ἁγίων, καὶ ἰαματικῶν Ἀναργύρων, Κοσμᾶ, καὶ Δαμιανοῦ, Κύρου καὶ Ἰωάννου, Παντελεήμονος, καὶ Ἑρμολάου, Σαμψὼν, καὶ Διομήδους, Θαλλελαίου, καὶ Τρύφωνος, καὶ τῶν λοιπῶν. Τῶν ἁγίων δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακεὶμ, καὶ Ἄννης. Τοῦ ἁγίου (δεῖνος) οὗ καὶ τὴν ἡμέραν ἐπιτελοῦμεν. Καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ὧν ταῖς ἱκεσίαις ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ὁ θεός.

Καὶ αὐτὴν αἴρει τὴν μερίδα, τίθησιν αὐτὴν ὑποκάτω ἐν τοῖς ἀριστεροῖς.

militum lancea latus eius aperuit; & statim exiuit sanguis, & aqua. Diaconus vero fundit in Sanctum Calicem vinum, & aquam prius Sacerdoti dicens. Benedic Domine.

Et Sacerdos benedicit. Dehinc capiens Sacerdos secundum Panem, dicit:

IN honorem, & memoriam, plusquã Benedictæ, Gloriosæ Reginæ nostræ Deiparæ, & semper Virginis Mariæ, cuius præcibus accipe Domine Sacrificium istud ad super Cœleste tuum Altare. Et eleuans particulam cum Sancta Lancea, ponit à sinistra, Santi Panis, postea capiens tertium Panem, dicit.

Honorandi, Gloriosi Prophetæ Præcursoris, & Baptistæ Ioãnis Sãctorũ gloriosorũ, et per quã benedictorũ Apostorũ. Sanctorũ Patrũ nostrorum Sacerdorũ principiũ. Basilij magni, Gregorij Theologi, Ioannis Chrysostomi, Athanasij, Cyrilli, Nicolai in Myris, & omnium Sanctorum Sacerdotum, Sancti Apostoli primi Martyris, & Archidiaconi Stephani, Sanctorum magnorum Martyrũ, Georgij, Demetrij, Theodori, & omnium Sanctorum Martyrũ, piorũ Diuini Numinis Patrum nostrorum Antonij, Euthimij, Sabbe Sanctificati, Enophrij, Arsenij, Athanasij in Monte Atho, & omnium piorum. Sanctorum medentium absq; argento, Cosmæ, & Damiani, Cyri, & Ioannis, Pantaleonis, & Hermolai, Sansonis, & Diomedis, Thalalei, & Triphonis, & Reliquorum, Sanctorum Iustorum Dei Parentum Ioachim, & Annæ, Sancti illius diei cuiuslibet. & omnium Sanctorum: quorum precibus protege nos Deus.

Et sic auferens particulam, ponit ipsam subtus ad sinistram

ἐν τῷ ἀριστερῷ μέρει. Εἶτα λαβὼν ἑτέραν προσφορὰν, λέγει. Ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν. Ὁ δεῖνος.

Τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, καὶ παντὸς ἱερατικοῦ τάγματος. Ὑπὲρ μνήμης καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν ἀειμνήστων κτιτόρων τῆς ἁγίας μονῆς ταύτης. Ἐνταῦθα καὶ ζώντων καὶ τεθνεώτων, ὧν ἐθέλει ὁ ἱερεὺς μνημονεύει ὀνομαστί. Καὶ πάντων τῶν ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου τῇ σῇ κοινωνίᾳ κεκοιμημένων ὀρθοδόξων πατέρων, καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, φιλάνθρωπε κύριε συγχώρησον. Καὶ οὕτως αἴρων τὴν μερίδα, τίθησιν αὐτὴν ὑποκάτω ἐν τῷ ἀριστερῷ μέρει.

Εἶτα λαβὼν ὁ Διάκονος τὸ θυμιατήριον, καὶ τὸ θυμίαμα, λέγει πρὸς τὸν ἱερέα. Εὐλόγησον δέσποτα τὸ θυμίαμα. Καὶ λέγει Τοῦ κυ δεηθῶμεν. Καὶ ὁ ἱερεὺς λέγει τὴν εὐχήν.

Θυμίαμά σοι προσφέρομεν Χριστὲ ὁ Θεὸς εἰς ὀσμὴν εὐωδίας πνευματικῆς, ὃ προσδεξάμενος δέσποτα εἰς τὸ ἅγιον, καὶ ὑπερουράνιον, καὶ νοερόν σου θυσιαστήριον, καὶ ἀντικατάπεμψον ἡμῖν πλούσια τὰ ἐλέη σου, καὶ τοὺς οἰκτιρμούς σου, καὶ δώρησαι ἡμῖν αὐτὰ τοῖς δούλοις σου τοῖς ἐπικαλουμένοις τὸ ὄνομά σου. τοῦ πατρὸς, καὶ τοῦ υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος. Πάντοτε νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Ὁ Διάκονος. Τοῦ κυρίου δεηθῶμεν.

Καὶ ὁ ἱερεὺς θυμιάσας τὸν ἀστερίσκον, τίθησιν αὐτὸν ἐπάνω τοῦ ἄρτου, καὶ λέγει. Καὶ ἐλθὼν ὁ ἀστὴρ ἔστη ἐπάνω οὗ ἦν τὸ παιδίον κείμενον. Πάντοτε νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Ὁ Διάκονος. Τοῦ κυρίου δεηθῶμεν. Ὁ ἱερεὺς θυμιάσας τὸ πρῶτον κάλυμμα, σκεπάζει τὸν ἅγιον ἄρτον, καὶ λέγει. Ὁ κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο κύριος δύναμιν, καὶ περιεζώσατο. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται, τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα κύριε εἰς

μακρότητα

ad finistram partem, postea capiens alium Panem dicit. Pro Episcopo nostro. Tali. Honorandis Presbyteris, in Christo Diaconibus, & omni sacerdotali ordine, & pro cōmemoratione, et remissione peccatorū qui sēper recolēdi sunt cōditorū sācti habitaculi huius. Hic & viuorum, & mortuorum quorum vult Sacerdos memoriam agit nominādo Et omniū quæ in spe resurrectionis vitæ æternæ, qui in tui cōicatione requiescunt orthodoxis Patribus, & Fratribus nostris pijssime Domine veniam indulge. Et ita tollens particulam ponit ipsam subtus in sinistra parte. Deinde capiens Diaconus Thuribulum, & Incensum dicit versus Sacerdotem. Benedic Domine Incnesum. & dicit. Dominū deprecemur. & Sacerdos dicit orationē.

I Ncensum tibi offerimus Christe Deus in odorem suauitatis Spiritualis, quam suscipe Domine in Sanctum, & super Cœleste, ac intellectuale tuum Altare, & repende nobis opes Misericordiæ tuæ, & miserationes tuas & largire nobis ipsas seruis tuis inuocantibus nomen tuum Patris, & Filij, & Sancti Spiritus, vbiq; nunc, & semper, & in sæcula sæculorum. Amen. Diaconus. Dominum deprecemur. Et Sacerdos incensato Asterisco, ponit ipsum super panem, & dicit. Et veniens Stella astitit desuper vbi erat puer positus, vbiq; nunc, & semper, & in sæcula sæculorum. Amen. Diaconus. Dominum deprecemur. Sacerdos incensato primo velamine vellat Sanctum Panem, & ait. Dominus regnauit decorē indutus est, indutus est Dominus fortitudinem, & præcinxit se. Etenim firmauit Orbem Terræ qui nō cōmouebitur. Domū tuā decet Sanctitudo Domine in

μακρότητα ἡμερῶν, πάντοτε νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Ὁ διάκονος. Τοῦ κυρίου δεηθῶμεν. Κάλυψον δέσποτα. Καὶ ὁ ἱερεὺς ... τὸ δεύτερον κάλυμμα καὶ σκεπάζει τὸ ἅγιον ποτήριον λέγων.

Ἐκάλυψεν οὐρανοὺς ἡ ἀρετή σου Χριστὲ, καὶ τῆς αἰνέσεώς σου πλήρης ἡ γῆ. Πάντοτε νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Ὁ διάκονος. Τοῦ κυρίου δεηθῶμεν. Σκέπασον δέσποτα. Καὶ ὁ ἱερεὺς ... τὸν ἀέρα, καὶ σκεπάζων ἀμφότερα λέγει. Σκέπασον ἡμᾶς ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ὁ Θεὸς ἡμῶν. Πάντοτε νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα ὁμοῦ ... ἀμφότεροι ... καὶ προσκυνήσαντες εὐλαβῶς λέγουσιν. Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ οὕτως εὐδοκήσας. Πάντοτε νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Ὁ διάκονος λέγει, ἐπὶ τῇ προθέσει τῶν τιμίων δώρων. Τοῦ κυρίου δεηθῶμεν. Ὁ ἱερεὺς εὐχὴν λέγει τῆς προθέσεως.

Ὁ Θεὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ τὸν οὐράνιον ἄρτον τὴν τροφὴν τοῦ παντὸς κόσμου, τὸν κύριον ἡμῶν, καὶ Θεὸν Ἰησοῦν Χριστὸν ἐξαποστείλας σωτῆρα, καὶ λυτρωτὴν, καὶ εὐεργέτην, εὐλογοῦντα καὶ ἁγιάζοντα ἡμᾶς, αὐτὸς εὐλόγησον τὴν πρόθεσιν ταύτην. Καὶ πρόσδεξαι αὐτὴν εἰς τὸ ὑπερουράνιόν σου θυσιαστήριον, μνημόνευσον ὡς ἀγαθὸς, καὶ φιλάνθρωπος τῶν προσενεγκάντων, καὶ δι' οὓς προσήγαγον, καὶ ἡμᾶς ἀκατακρίτους διαφύλαξον ἐν τῇ ἱερουργίᾳ τῶν θείων σου μυστηρίων. Ἐκφώνως. Ὅτι ἡγίασται καὶ δεδόξασται τὸ πάντιμον, καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ πατρὸς, καὶ τοῦ υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος. Νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Καὶ μετὰ τὴν ... τὴν πρόθεσιν, καὶ ποιεῖ ἀπόλυσιν λέγων.

Δόξα σοι Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡ ἐλπὶς ἡμῶν. Ὁ διάκονος. Δόξα Πατρὶ,

longitudine dierum, vbiq; nunc, & ſemper, & in ſæcula ſæculorum. Amen. Diaconus. Dominum deprecemur. Vella Domine. Et Sacerdos incenſato ſecundo velamine, & velans Sanctum Calicem dicit, Operuit Cœlos Virtus tua Chriſte, & laudis tuæ plena eſt Terra, vbiq; nunc, & ſemper, & in ſæcula ſæculorum. Amen. Diaconus. Dominum deprecemur. Vella Domine. Et Sacerdos incenſato aere, & vellans vtraq;. dicit. Protege nos. Subumbra allarum tuarum Deus noſter, vbiq; nunc, & ſemper, & in ſæcula ſæculorum. Amen. Poſtea compreſſis vterq; manibus adorantes cum veneratione dicunt. Benedictus Deus noſter qui ſic complacuit, vbiq; nunc, & ſemper, & in ſæcula ſæculorum. Amen. Diaconus dicit, in oblatione præcioſorũ numerum. Dñm deprecemur. Sacerdos Orationem oblationis.

DEus, Deus noſter qui Cœleſtem Panem Cibum totius Mundi, Dominum noſtrum, & Deum, Ieſum Chriſtũ miſiſti Saluatorẽ, & Redemptorẽ, & Benefactorem, Benedicentem, & Sanctificantem nos, tu benedic Oblationem iſtam, & ſuſcipe ipſam, ad ſuper Cœleſte tuum Sacrarium, memento vt bonus, & clemens offerentium, & pro quibus obtulerunt, & nos indemnes cuſtodias in Celebratione Diuinorũ tuorũ Miſteriorũ. Cũ voce. Qm̃ ſãctificatũ & glorificatũ eſt honorabile, & magnificum nomẽ tuum Patris, & Filij, Spiritus Sancti, nunc, & ſemper, & in ſæcula ſæculorum. Amen. Et completa Oratione incẽſat Protheſim, & facit abſolutionẽ dicens, Gloria tibi Chriſte Deus ſpes noſtra. Diaconus. Gloria

Πατρὶ, καὶ υἱῷ, καὶ ἁγίῳ πνεύματι. Νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Ὁ ἱερεύς.

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου αὐτοῦ Μητρός. τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν. Ἰωάννου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου. καὶ πάντων τῶν ἁγίων· ἐλεῆσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς Θεὸς, καὶ φιλάνθρωπος. Ὁ Χορός. Ἀμήν.

Καὶ οὕτω λαβὼν ὁ Διάκονος τὸ θυμιατήριον, ἀπέρχεται, καὶ θυμιᾷ τὴν ἁγίαν τράπεζαν κύκλῳ σταυροειδῶς, λέγων καθ' ἑαυτόν. Ἐν τάφῳ σωματικῶς, ἐν ᾅδου δὲ μετὰ ψυχῆς ὡς Θεὸς, ἐν Παραδείσῳ δὲ μετὰ λῃστοῦ, καὶ ἐν θρόνῳ ὑπῆρχες Χριστὲ μετὰ Πατρὸς, καὶ Πνεύματος, πάντα πληρῶν ὁ ἀπερίγραπτος. Καὶ λέγει τὸν πεντηκοστὸν Ψαλμόν. Ἐλέησόν με ὁ Θεός. Καὶ οὕτω θυμιάσας τό τε ἱερατεῖον, καὶ τὸν ναὸν ὅλον, εἰσέρχεται αὖθις εἰς τὸ ἅγιον βῆμα, καὶ θυμιάσας αὖθις τὴν ἁγίαν τράπεζαν, καὶ τὸν ἱερέα, τὸ μὲν θυμιατήριον ἀποτίθησιν ἐν τῷ ἰδίῳ τόπῳ. αὐτὸς δὲ προσέρχεται τῷ ἱερεῖ, καὶ στάντες ὁμοῦ πρὸ τῆς ἁγίας τραπέζης, καὶ προσκυνοῦντες καθ' ἑαυτοὺς, καὶ εὐχόμενοι, λέγουσι τό.

Βασιλεῦ οὐράνιε παράκλητε τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁ πανταχοῦ παρὼν, καὶ τὰ πάντα πληρῶν, ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν, καὶ ζωῆς χορηγὸς. ἐλθὲ καὶ ἐν σκήνωσον ἐν ἡμῖν, καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλῖδος, καὶ σῶσον ἀγαθὲ τὰς ψυχὰς ἡμῶν. καὶ τό. Κύριε τὰ χείλη μου ἀνοίξεις. καὶ τὰ ἑξῆς ἅπαξ. Εἶτα, ἀσπάζεται ὁ μὲν ἱερεὺς τὸ Εὐαγγέλιον. Ὁ δὲ Διάκονος τὴν ἁγίαν τράπεζαν. Εἶτα ὁ Διάκονος ὑποκλίνας τὴν κεφαλὴν τῷ ἱερεῖ, κρατῶν καὶ τὸ Ὠράριον ἑαυτοῦ τοῖς τρισὶ δακτύλοις τῆς δεξιᾶς χειρὸς λέγει. Καιρὸς τοῦ ποιῆσαι τῷ κυρίῳ. Δέσποτα εὐλόγησον. Καὶ ὁ ἱερεύς.

Patri, & Filio, & Spiritui Sancto, nunc, & semper, & in sæcula sæculorum. Amen. Sacerdos.

CHristus verus Deus noster intercessionibus intemeratæ eius Matris, à Sancti Patris nostri Ioannis Archiepiscopi Constantinopolitani Chrysostomi, & omniũ Sanctorum, misereatur & nostri: vt bonus Deus, & clemens. Chorus. Amen.

Et hic capiens Diaconus Thuribulum recedit, & incensat honorabilẽ Mensam ambiens in Crucem dicit intra se. In monumento cũ corpore, in inferno vero cũ anima vt Deus, in Paradiso vero cum latrone, et in Throno eras Christe cum Patre, & Spiritu, omnia implens incircunscriptus. Et dicit quinquagesimũ Psalmum. Miserere mei Deus. Et dum incensat, & Sacrarium, & Templum totum, ingreditur rursus in sanctũ Tabernaculũ, & incẽsãdo rursus sanctã Mensã, & sacerdotem, Thuribulum quidem deponit in suo loco, ipse vero accedit ad Sacerdotem, & stantes simul ante Sanctam Mensam, & venerantes pro se quisq; & orantes dicunt hoc, &c.

REx Cœlorum Paraclete: Spiritus veritatis: qui vbiq; es, & omnia imples: qui ex Thesaurus bonorum, & vitæ largitor, veni, & habita in nobis, & purga nos ab omni macula, & salua optime animas nostras. Et hoc. Domine labia mea aperies. Et quæ sequuntur semel. Dehinc osculatur sacerdos quidem Euangelium, Diaconus vero sanctam Mensam, postea Diaconus inclinans caput sacerdoti tenens, & Horarium suum tribus digitis dexteræ manus, dicit. Tempus faciendi domino. Domine Benedic. Et

sacerdos

ὁ ἱερεὺς σφραγίζων αὐτὸν, λέγει. Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Ὁ Διάκονος. Εὖξαι ὑπὲρ ἐμοῦ δέσποτα. Ὁ δὲ ἱερεύς. Μνησθείη σου κύριος ὁ Θεὸς ἐν τῇ Βασιλείᾳ αὐτοῦ, πάντοτε νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Καὶ ὁ Διάκονος. Ἀμήν. Ἀμήν. Ἀμήν. Καὶ προσκυνήσαντες τρεῖς λέγουσι καθ' ἑαυτούς. Κύριε τὰ χείλη μου ἀνοίξεις. Καὶ τὰ ἑξῆς. Καὶ μετὰ τοῦτο ἐξέρχεται ὁ Διάκονος τοῦ βήματος, καὶ προσκυνήσας τρὶς λέγει ἐκφώνως. Εὐλόγησον δέσποτα. Ὁ δὲ ἱερεὺς ἐκφώνως λέγει.

Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ὁ Χορός. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος ἐκφώνως. Ἐν εἰρήνῃ τοῦ κυρίου δεηθῶμεν. Ὁ Χορός. Κύριε ἐλέησον. Ὁ Διάκονος. Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν τοῦ κυρίου δεηθῶμεν. Ὁ Χορός. Κύριε ἐλέησον. Ὁ Διάκονος. Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἑνώσεως, τοῦ κυρίου δεηθῶμεν. Ὁ Χορός. Κύριε ἐλέησον. Ὁ Διά. Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ κυρίου δεηθῶμεν. Ὁ Χορός. Κύριε ἐλέησον. Ὁ Διάκονος. Ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν. Ὁ δεῖνος. Τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ κλήρου, καὶ τοῦ λαοῦ, τοῦ κυρίου δεηθῶμεν. Ὁ Χορὸς. Κύριε ἐλέησον. Ὁ Διάκονος. Ὑπὲρ τῶν εὐσεβεστάτων, καὶ Θεοφυλάκτων Βασιλέων ἡμῶν, παντὸς τοῦ Παλατίου, καὶ τοῦ στρατοπέδου αὐτῶν, τοῦ κυρίου δεηθῶμεν. Ὁ Χορός. Κύριε ἐλέησον. Ὁ Διάκονος. Ὑπὲρ τοῦ συμπολεμῆσαι, καὶ ὑποτάξαι ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτῶν πάντα ἐχθρὸν, καὶ πολέμιον,

Sacerdos benedicens ipsum dicit. Benedictus Deus noster vbiq; nunc, & semper, & in sæcula sæculorum. Amen. Diaconus. Ora pro me domine. Sacerdos vero. Recordetur tui Dominus Deus in Regno suo, vbiq; nunc, & semper, & in sæcula sæculorum. Et Diaconus Amen. Amen. Amen. Et venerationem peragentes ter dicunt intra se. Domine labia mea aperies. Et reliqua, & posthæc egreditur Diaconus, e Tabernaculo, & adorans ter dicit cum voce. Benedic Domine. At Sacerdos cum voce dicit.

Benedictum Regnum Patris, & Filij, & Spiritus Sancti, nunc, & semper, & in sæcula sæculorum. Chorus. Amen. Diaconus cum voce. In pace Dominum deprecemur. Chorus. Domine miserere. Diaconus. Pro pace quæ sursum est, & salute animarũ nostrarũ. Dominum deprecemur. Chorus. Domine miserere. Diaconus. Pro pace totius Mundi stabilitate Sanctarum Dei Ecclesiarum, & pro omnium, vnitate, Dñm deprecemur. Cho. Dñe miserere. Diacon. Pro Sancta Domo ista, & pro his qui cum fide, innocentia, & timore Dei ingrediuntur in ipsam. Dominũ deprecemur. Chorus. Domine miserere. Diaconus. Pro Archiepiscopo nostro. N. Venerandis Præsbyteris, in Christo Diaconibus, vniuerso Clero, & populo, Dominum deprecemur. Chorus. Domine miserere. Diaconus. Pro Pijssimis, & Deuotissimis Regibus nostris, toto Palatio, & Exercitu ipsorum. Dominum deprecemur. Chorus. Domine miserere. Diaconus. Vt debellet, & subijciat sub pedes ipsorum omnem inimicum, & hostem,

μίου, τοῦ κυρίου δεηθῶμεν. Ὁ Χορός. Κύριε ἐλέησον. Ὁ Διάκονος. Ὑπὲρ τῆς ἁγίας μονῆς ταύτης, πάσης πόλεως, χώρας, καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ κυρίου δεηθῶμεν. Ὁ Χορός. Κύριε ἐλέησον. Ὁ Διάκονος. Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς, καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ κυρίου δεηθῶμεν. Ὁ Χορός. Κύριε ἐλέησον. Ὁ Διάκονος. Ὑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων, καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ κυρίου δεηθῶμεν. Ὁ Χορός. Κύριε ἐλέησον. Ὁ Διάκονος. Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου, καὶ ἀνάγκης, τοῦ κυρίου δεηθῶμεν. Ὁ Χορός. Κύριε ἐλέησον.

[illegible]

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὗ τὸ κράτος ἀνείκαστον, καὶ ἡ δόξα ἀκατάληπτος, οὗ τὸ ἔλεος ἀμέτρητον, καὶ ἡ φιλανθρωπία ἄφατος, αὐτὸς δέσποτα κατὰ τὴν εὐσπλαγχνίαν σου ἐπίβλεψον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐπὶ τὸν ἅγιον οἶκον τοῦτον, καὶ ποίησον μεθ' ἡμῶν, καὶ τῶν συνευχομένων ἡμῖν πλούσια τὰ ἐλέη σου, καὶ τοὺς οἰκτιρμούς σου. Τοῦ ἱερέως λέγοντος τὴν εὐχὴν μυστικῶς ἐν τῷ βήματι, ἐν τῷ αὐτῷ καιρῷ ὁ Διάκονος λέγει ἔξω τοῦ βήματος τὰ εἰρηνικά. Ὁ Διάκονος. Ἀντιλαβοῦ σῶσον ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι. Ὁ Χορός. Κύριε ἐλέησον. Ὁ Διάκονος. Τῆς παναγίας ἀχράντου ὑπερευλογημένης ἐνδόξου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων, μνημονεύσαντες ἑαυτούς, καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα. Ὁ Χορός. Σοὶ κύριε. Ἐκφωνεῖ ὁ ἱερεύς. Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα τιμή, καὶ προσκύνησις τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι. Νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ὁ Χορός.

Ἀμήν.

ſtem, Dominũ deprecemur. Chorus. Domine miſerere. Diaconus. Pro ſancto hoc Habitaculo, tota Vrbe, Regione, & cum fide habitantibus in ipſis Dominum deprecemur. Chorus. Domine miſerere. Diaconus. Pro ſalubritate aeris, fertilitate fructuum Terræ & temporibus pacificis. Dominum deprecemur. Chorus. Domine miſerere. Diaconus. Pro nauigantibus, viatoribus, egrotis, laborantibus, captiuis, & ſalute ipſorum, Dominum deprecemur. Chorus. Domine miſerere. Diaconus. Vt liberet nos ab omni tribulatione, ira, periculo, & neceſſitate Dominum deprecemur. Chorus. Domine miſerere.

Oratio Antiphonæ primæ ſecreto.

Dñe Deus nr̃, cui⁹ potẽtia imaginationẽ exuperat, & gloria incomprehenſibilis, cuius miſericordia immenſa, & pietas ineffabilis, tu Domine per viſcera Miſericordiæ tuæ reſpice ſuper nos, & ſuper ſanctam Domum iſtam, & fac nobiſcum, & orantibus nobiſcum, opes Miſericordiæ tuæ, & miſerationis. Sacerdote dicente Orationem ſecreto in Tabernaculo eodem tẽpore Diaconus dicit extra Tabernaculũ pacifica.

Diaconus. Suſcipe, ſalua miſerere, & conſerua nos Deus tua Gratia. Chorus. Domine miſerere. Diaconus. Sanctiſſimæ intemeratæ pluſquam benedictæ Glorioſæ Reginæ nr̃æ Deiparæ, & ſemper Virginis Mariæ, cum omnibus Sanctis memoriam recolentes noſmetipſos, & inuicem, & omnem vitam noſtram Chriſto Deo committamus. Chorus. Tibi Domine. Cum voce Sacerdos. Quoniam decet te omnis gloria, honor, & veneratio, Patrem, & Filium, & Spiritum Sanctum, nunc, & ſemper, & in ſæcula ſæcolorum. Chorus.

D Amen. Poſt

Ἀμήν. Μετὰ τὰ εἰρηνικὰ ὁ Χορὸς ψάλλει τὸ πρῶτον Ἀντίφωνον, ἢ τὰ τυπικὰ, εἰ ἔστι κυριακὴ εἰδ' οὖν τῆς ἡμέρας. Εὐχὴ Ἀντιφώνου δευτέρου μυστικῶς.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν σῶσον τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, τὸ πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας σου φύλαξον, ἁγίασον τοὺς ἀγαπῶντας τὴν εὐπρέπειαν τοῦ οἴκου σου, σὺ αὐτοὺς ἀντιδόξασον τῇ θεϊκῇ σου δυνάμει, καὶ μὴ ἐγκαταλίπῃς ἡμᾶς τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σέ. Σημείωσαι καὶ ἐν ταῦθα ὡς καὶ ἐν τῇ ἀρχῇ τῇ πρώτῃ εἰ ἔστι Διάκονος, εἰ οὐκ ἔστιν. Ὁ Διάκονος. Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ κυρίου δεηθῶμεν. Ὁ Χορός. Κύριε ἐλέησον. Ὁ Διάκονος. Ἀντιλαβοῦ σῶσον ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι. Ὁ Χορός. Κύριε ἐλέησον. Ὁ Διάκονος. Τῆς παναγίας ἀχράντου ὑπερευλογημένης ἐνδόξου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες ἑαυτοὺς, καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα. Ὁ Χορός. Σοὶ κύριε. Ἐκφώνως ὁ ἱερεύς. Ὅτι σὸν τὸ κράτος, καὶ σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα τοῦ πατρὸς, καὶ τοῦ υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος. Νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ὁ Χορός. Ἀμήν. Μετὰ τὰ εἰρηνικὰ τὰ δεύτερα ψάλλει ὁ χορὸς τὸ δεύτερον Ἀντίφωνον, ἢ τὰ τυπικὰ τὰ δεύτερα, εἰ ἔστι κυριακὴ, εἰδ' οὖν τῆς ἡμέρας.

Εὐχὴ Ἀντιφώνου τρίτου μυστικῶς.

Ὁ τὰς κοινὰς ταύτας, καὶ συμφώνους ἡμῖν χαρισάμενος προσευχὰς, ὁ καὶ δύο, καὶ τρισὶ συμφωνοῦσιν ἐπὶ τῷ ὀνόματί σου, τὰς αἰτήσεις παρέχειν ἐπαγγειλάμενος, αὐτὸς, καὶ νῦν τῶν δούλων σου τὰ αἰτήματα πρὸς τὸ συμφέρον πλήρωσον. χορηγῶν ἡμῖν ἐν τῷ παρόντι αἰῶνι τὴν ἐπίγνωσιν τῆς σῆς ἀληθείας, καὶ ἐν τῷ μέλλοντι ζωὴν

αἰώνιον

Amen. Post pacifica: Chorus cantat primam Antiphonā: aut typica, si est dies dominicus, & si non, diei. Oratio Antiphonæ secundæ secreto.

DOmine Deus noster, salua populum tuum, & benedic Hereditati tuæ: plenitudinem Ecclesiæ tuæ custodi, Sanctifica diligentes decorem Domus tuæ, tu ipsos vicissim Glorifica Diuina tua Potentia, & ne derelinquas nos sperantes in te. Sciendum & hic est, vt & in Oratione, primo, si est Diaconus, aut non est. Diaconus. Item, & item Dominū deprecemur. Chorus. Domine miserere. Diaconus. Suscipe, salua miserere, & conserua, nos in pace Deus tua gratia. Chorus. Domine miserere. Diaconus. Sanctissimæ intemeratæ plusquam benedictæ Gloriosæ Reginæ nostræ Deiparæ, & semper Virginis Mariæ, cum omnibus Sanctis, memoriam recolentes nosmetipsos, & inuicem, & omnem vitam nostram Christo Deo comittimus. Chorus. Tibi Domine. Cum voce Sacerdos. Quoniam tua potentia, & tuum est Regnum, & potestas, & Gloria, Patris, & Filij, & Spiritus Sancti, nunc, & semper, & in sæcula, sæculorum. Chorus. Amen. Post pacifica secunda cantat Chorus secundam Antiphonam, aut Typica secunda, si est dies dominicus, si non diei.

Oratio Antiphonæ secundæ secreto.

QVi communes has, & concordes nobis largitus es supplicationes, et q duobus, aut tribus peruenientibus in nomine tuo, petitionis tribuere pollicitus es tu, & nunc seruorum tuorum petitiones ad vtilitatem expleas, tribuens nobis in præsenti sæculo cognitionem tuæ veritatis, & in futuro vitam

αἰώνιον χαριζόμενος. Σημείωσαι καὶ ἐνταῦθα ὡς καὶ ἐν τῇ εὐχῇ τῇ πρώτῃ, καὶ δευτέρᾳ εἰ ἔστι Διάκονος, εἰ οὐκ ἔστιν. Ὁ Διάκονος. Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ κυρίου δεηθῶμεν. Ὁ Χορός. Κύριε ἐλέησον. Ὁ Διάκονος. Ἀντιλαβοῦ σῶσον ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι. Ὁ Χορός. Κύριε ἐλέησον. Ὁ Διάκονος. Τῆς παναγίας ἀχράντου ὑπερευλογημένης ἐνδόξου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες ἑαυτούς, καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα. Ὁ Χορός. Σοὶ κύριε. Ἐκφώνως ὁ ἱερεύς. Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ πατρὶ, καὶ τῷ υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ πνεύματι. Νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ὁ Χορός. Ἀμήν. Ἐνταῦθα ὁ Χορὸς ψάλλει τὸ τρίτον Ἀντίφωνον, ἢ τὴν τριττήν. Εἰ δὲ κα ἔστι κυριακῇ ψάλλει τοὺς μακαρισμούς, καὶ τοῦ ἁγίου τῆς ἡμέρας. Ὅταν δὲ ἔλθῃ ὁ Χορὸς εἰς τὸ δόξα πατρὶ, ὁ ἱερεύς, καὶ ὁ Διάκονος ἔμπροσθεν τῆς ἁγίας τραπέζης ποιοῦσι προσκυνήματα τρία. Εἶτα λαβὼν ὁ ἱερεὺς τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον, δίδωσι τῷ Διακόνῳ, καὶ οὕτως ἐξελθόντες διὰ τῆς θύρας τοῦ βορείου μέρους, ἔρχονται εἰς τὸν συνήθη τόπον, καὶ ποιοῦσι τὴν μικρὰν εἴσοδον, καὶ κλίνουσιν ἀμφότεροι τὰς κεφαλάς, καὶ τοῦ Διακόνου εἰπόντος ἠρέμα. Τοῦ κυρίου δεηθῶμεν. Ἅμα καὶ τὸ ὠράριον κρατοῦντος τοῖς τρισὶ δακτύλοις, λέγει ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς εἰσόδου.

Εὐχὴ τῆς εἰσόδου τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου μυστικῶς.

Δέσποτα κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ καταστήσας ἐν οὐρανοῖς τάγματα, καὶ στρατιὰς Ἀγγέλων, καὶ Ἀρχαγγέλων εἰς λειτουργίαν τῆς σῆς δόξης, ποίησον σὺν τῇ εἰσόδῳ ἡμῶν εἴσοδον ἁγίων Ἀγγέλων γενέσθαι, συλλειτουργούντων ἡμῖν, καὶ συνδοξολογούντων τὴν σὴν ἀγαθότητα. Ἐκφώνως.

Ὅτι πρέπει

æternam concedens. Sciendum & hic eſt, vt & in Oratione prima, & ſecunda, ſi eſt Diaconus: Aut non eſt. Diaconus. Etiã, atq; etiã in pace Dñm deprecemur. Cho. Domine miſerere. Diaconus. Suſcipe, ſalua, miſerere, & conſerua nos Deus tua gratia. Chorus. Domine miſerere. Diaconus. Sãctiſſime, intemeratæ, pluſquã Benedictæ, Glorioſæ Reginæ nſæ Deiparæ, et ſẽper Virginis Mariæ, cum omnibus Sanctis memoria m recolentes, noſmetipſos, & inuicem, & omnem vitam noſtram Chriſto Deo committamus. Chorus. Tibi Domine. Cum voce. Sacerdos. Quoniam bonus, & pius Deus es & tibi gloriam damus, Patri, & Filio, & Spiritui ſancto, nunc, & ſemper, & in ſæcula ſæculorum. Chorus. Amen. Hic Chorus cantat. Tertiam Antiphonam, aut directum. At ſi eſt Dominicus, cantat Beatificationes, & Sancti illius diei. Cũ autẽ peruenerit Chorus ad gloria Pr., Sacerdos, & Diaconus ante Sanctam Menſam faciunt venerationes tres. Dehinc capiens sacerdos ſanctum Euangelium porrigit Diacono, & ſic egredientes per Hoſtium borealis partis, veniunt ad conſuetum locum, & faciunt paruum ingreſſu, & inclinant ambo capita, Diacono dicente ſubmiſſe. Dominum deprecemur. Et ſimul Horarium continens tribus digitis, dicit sacerdos Orationem ingreſſus. Oratio ingreſſus ſancti Euangelij. Secreto.

Domine, Domine Deus noſter, qui conſtituiſti in Cœlis ordines, & Exercitus Angelorum, & Archangelorum ad Miniſterium tuæ gloriæ, fac cum ingreſſu noſtro ingreſſũ ſanctorũ Angelorũ fieri per celebrantiũ nobiſcũ, & ſimul glorificantium tuam bonitatem. Cum voce.

Quoniã decet

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα τιμὴ, καὶ προσκύνησις τῷ πατρὶ, καὶ τῷ υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ πνεύματι, νῦν καὶ, ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ὁ Χορός. Ἀμήν.

Τῆς εὐχῆς δὲ τελεσθείσης, λέγει ὁ Διάκονος πρὸς τὸν ἱερέα. Εὐλόγησον δέσποτα τὴν ἁγίαν εἴσοδον.

Δεικνύων ἅμα, καὶ πρὸς ἀνατολὰς μετὰ τοῦ Ὠραρίου.

Καὶ ὁ ἱερεὺς ποιῶν σταυρὸν κατὰ ἀνατολὰς, λέγει.

Εὐλογημένη ἡ εἴσοδος τῶν ἁγίων σου. Πάντοτε νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα ὁ Διάκονος προσέρχεται πρὸς τὸν Ἐπίσκοπον, καὶ ἀσπάζεται τὸ Εὐαγγέλιον, εἰ πάρεστιν. Εἰ δ᾽ οὖν ἀσπάζεται ὁ ἱερεύς. Καὶ τοῦ τελευταίου δὲ τροπαρίου πληρωθέντος, εἰσέρχεται ὁ Διάκονος εἰς τὸ μέσον, καὶ στὰς ἔμπροσθεν τοῦ ἱερέως, ἀνυψοῖ μικρὸν τὰς χεῖρας, καὶ δεικνύων τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον, λέγει ἐκφώνως. Σοφία ὀρθή. Εἶτα προσκυνήσας αὐτόστε, καὶ ὁ ἱερεὺς κατόπισθεν αὐτοῦ, εἰσέρχονται εἰς τὸ ἅγιον βῆμα. Καὶ ὁ μὲν Διάκονος ἀποτίθησι τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον ἐν τῇ ἁγίᾳ τραπέζῃ. Οἱ δὲ ψάλλοντες λέγουσι τὰ συνήθη τροπάρια, καὶ τοῦ κατὰ τὴν ἡμέραν ἁγίου. καὶ ὅτε ἔλθωσιν εἰς τὸ ὕστερον, ὁ Διάκονος πρὸς τὸν ἱερέα λέγει, κλίνων τὴν ἑαυτοῦ κεφαλὴν, καὶ τὸ Ὠράριον ἐν τῇ χειρὶ κρατῶν. Εὐλόγησον δέσποτα τὸν καιρὸν τοῦ τρισαγίου. Καὶ ὁ ἱερεὺς σφραγίζων αὐτὸν, λέγει.

Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν. Πάντοτε νῦν, καὶ ἀεί. Τοῦ δὲ τροπαρίου πληρωθέντος, ἔρχεται ὁ Διάκονος ἐγγὺς τῶν ἁγίων θυρῶν, καὶ δείκνυσι τὸ Ὠράριον τοῖς ἐκτὸς λέγων ἐκφώνως. Καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός. Ἀμήν. Τοῦ δὲ Χοροῦ ψάλλοντες τὸ τρισάγιον, ὁ ἱερεὺς εὔχεται μυστικῶς.

Εὐχὴ τοῦ τρισαγίου μυστικῶς.

Ὁ Θεὸς ὁ

Quoniã decet te omnis gloria, honor, & veneratio, Patrẽ, & Filium, & Spiritum sanctum, nunc, & semper, & in sæcula sæculorum. Chorus. Amen.

Oratione vero completa, dicit Diaconus versus sacerdotem. Benedic Domine sanctum ingressum: Ostendens simul, & versus orientem cum Horario, & sacerdos faciens Crucem versus orientem, dicit. Benedictus ingressus sanctorum tuorum, vbiq; nunc, & semper, & in sæcula sæculorum. Amen.

Dehinc Diaconus procedit ad Episcopum, & osculatur Euangelium, si adest, si vero non osculatur sacerdos. Et vltimo autem Tropario completo, ingreditur Diaconus in medium, & stans ante sacerdotem lauat modice manus, & ostendens sanctum Euangelium, dicit cum voce. Sapiẽtia recta: Dehĩc venerationẽ peragẽs, ipse & sacerdos postergum eius, ingreditur in sanctum Tabernaculum, & Diaconus quidem se ponit sanctum Euangelium in sancta Mensa: At cantores dicunt consueta Troparia, & qui per diem fuerit sancti, & cum peruenerint ad vltimũ, Diaconus versus sacerdotẽ dicit, inclinans suum caput, & Horarium in manu continens. Benedic Domine tempus Trisagij: Et sacerdos benedicens ipsum, dicit: Quoniam sanctus est Deus noster: vbiq; nũc, & semper. At Tropario completo, adhibet se Diaconus propinq; sancto Hostio, & ostendit Horarium qui extra sunt, dicens cum voce. Et in sæcula sæculorum Chorus. Amen. Choro. Psalente trisagium, sacerdos orat Secreto.

Oratio trisagij secreto.

Deus sanctus

Θεὸς ὁ ἅγιος, ὁ ἐν ἁγίοις ἀναπαυόμενος, ὁ τρισαγίῳ φωνῇ ὑπὸ τῶν Σεραφὶμ ἀνυμνούμενος, καὶ ὑπὸ τῶν Χερουβὶμ δοξολογούμενος, καὶ ὑπὸ πάσης ἐπουρανίου δυνάμεως προσκυνούμενος, ὁ ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι παραγαγὼν τὰ σύμπαντα, ὁ κτίσας τὸν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα σὴν καὶ ὁμοίωσιν, καὶ παντίσου χαρίσματι κατακοσμήσας, ὁ διδοὺς αἰτοῦντι σοφίαν, καὶ σύνεσιν, καὶ μὴ παρορῶν ἁμαρτάνοντα, ἀλλὰ θέμενος ἐπὶ σωτηρίᾳ μετάνοιαν, ὁ καταξιώσας ἡμᾶς τοὺς ταπεινούς, καὶ ἀναξίους δούλους σου, καὶ ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ στῆναι κατενώπιον τῆς δόξης τοῦ ἁγίου σου θυσιαστηρίου, καὶ τὴν ὀφειλομένην σοι προσκύνησιν, καὶ δοξολογίαν προσάγειν, αὐτὸς δέσποτα πρόσδεξαι καὶ ἐκ στόματος ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν τὸν τρισάγιον ὕμνον, καὶ ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῇ χρηστότητί σου, συγχώρησον ἡμῖν πᾶν πλημμέλημα ἑκούσιόν τε, καὶ ἀκούσιον, ἁγίασον ἡμῶν τὰς ψυχὰς, καὶ τὰ σώματα, καὶ δὸς ἡμῖν ἐν ὁσιότητι λατρεύειν σοι πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν. Πρεσβείαις τῆς ἁγίας Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν ἁγίων τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστησάντων. Ἐκφώνως. Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ πατρὶ, καὶ τῷ υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ πνεύματι. Νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ὁ Χορός. Ἀμήν.

Ταύτης δὲ τελεσθείσης, καὶ τῶν χορῶν ψαλλόντων τὸ δόξα, καὶ νῦν, ψάλλουσιν, καὶ αὐτοὶ ὅ τε ἱερεὺς, καὶ ὁ Διάκονος τὸ τρισάγιον. Ποιοῦντες ὁμοῦ, καὶ προσκυνήματα τρία ἔμπροσθεν τῆς ἁγίας τραπέζης. Εἶτα λέγει ὁ Διάκονος πρὸς τὸν ἱερέα. Κέλευσον δέσποτα. Καὶ ἀπέρχονται ἐν τῇ Καθέδρᾳ. Καὶ ὁ ἱερεὺς λέγει ἀπερχόμενος. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κυρίου. Ὁ δὲ Διάκονος. Εὐλόγησον δέσποτα τὴν ἄνω καθέδραν. Καὶ ὁ ἱερεὺς Εὐλογημένος εἶ ὁ ἐπὶ θρόνου δόξης τῆς

βασιλείας

DEus sanctus, qui in sanctis requiescis, qui ter sancta voce à Seraphin, celebraris, & à Cherubin glorificaris, & ab omni supercelesti potestate adoraris, qui non ente, ad esse produxisti vniuersa, qui creasti hominem, ad Imaginem tuam, & similitudinem, & omni tua gratia decorasti, q dedisti peteti sapiētiam, & prudētiā, & nō despexisti peccantem, sed constituens ad salutem pęnitentiam, qui dignatus es nos humiles, & indignos famulos tuos, etiam in hora hac assistere in conspectu gloriæ sancti tui Altaris, & debitam tibi venerationem, & glorificationem proferre. Tu Domine suscipe etiam ex ore nostro qui peccatores sumus, ter sanctum Hymnum, & respice nos in bonitate tua, remitte nobis omne delictum, voluntarium, & inuoluntarium, sanctifica nostras animas, & corpora, & concede nobis in æquitate seruire omnibus diebus vitæ nostræ, precibus sanctissimæ Deiparæ, & omnium sanctorum quia sæculo tibi complacuerunt. Cum voce. Quoniam sanctus est Deus noster, & tibi gloriam damus Patri, & Filio, & Spiritui sancto, nunc, & semper, & in sæcula, sæculorum. Chorus. Amen.

His completis, & Choro psallente, gloria, & nunc, cātant, & ipsi videlicet sacerdos, & Diaconus ter sanctum, facientes simul venerationes tres, ante sanctam Mensam. Dehinc dicit Diaconus versus sacerdotem. Iube Domine. & procedunt ad sedem, & sacerdos dicit procedens.

Benedictus qui venit in Nomine Domini. At Diaconus. Benedic Domine super hanc Cathedram. Et sacerdos. Benedictus es super Throno Gloriæ

E Regni tui,

βασιλείας σου, ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερουβίμ· Πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Καὶ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ τρισαγίου, ὁ Διάκονος ἐλθὼν ἔμπροσθεν τῆς θύρας, λέγει. Πρόσχωμεν. Καὶ ὁ ἱερεύς. Εἰρήνη πᾶσιν· Ὁ Διάκονος. Σοφία· Καὶ ὁ ἀναγνώστης ἄρχεται. Ἀλληλούϊα. Ψαλμὸς τοῦ Δαβίδ. Καὶ ὁ Διάκονος αὖθις. Πρόσχωμεν. Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου, καὶ τῆς ἡμέρας. Καὶ ὁ Διάκονος αὖθις. Πρόσχωμεν. Καὶ τοῦ Ἀποστόλου πληρωθέντος, ἐκφωνεῖ ὁ ἱερεύς. Εἰρήνη σοι· Ὁ Διάκονος. Σοφία. Καὶ ὁ Χορός. Τό, Ἀλληλούϊα· Ψαλμὸς τοῦ Δαβίδ. Καὶ λαβὼν ὁ Διάκονος τὸ θυμιατήριον, καὶ τὸ θυμίαμα προσάγει τῷ ἱερεῖ, λέγων. Εὐλόγησον δέσποτα τὸ θυμίαμα· Τοῦ δὲ ἱερέως εὐλογοῦντος, καὶ τὴν εὐχὴν εἰπόντος ταύτην. Θυμίαμά σοι προσφέρομεν Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰς ὀσμὴν εὐωδίας πνευματικῆς, ἀντικατάπεμψον ἡμῖν τὴν θείαν χάριν τοῦ παναγίου σου πνεύματος. Πάντοτε νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Καὶ θυμιᾷ ὁ Διάκονος τὴν ἁγίαν τράπεζαν κυκλόθεν, καὶ τὸ ἱερατεῖον ὅλον, καὶ τὸν ἱερέα. Καὶ μετὰ τοῦτο τὸ θυμιατήριον ἀποθέμενος, ἔρχεται πρὸς τὸν ἱερέα, καὶ ὑποκλίνας αὐτοῦ τὴν κεφαλήν, κρατῶν καὶ τὸ ὠράριον σὺν τῷ ἁγίῳ Εὐαγγελίῳ ἄκροις τοῖς δακτύλοις, δηλονότι ἐν ἐκείνῳ τῷ τόπῳ τῆς ἁγίας τραπέζης, λέγει. Εὐλόγησον δέσποτα τὸ Εὐαγγελιστὴν τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου, καὶ Εὐαγγελιστοῦ τοῦ δε. Ὁ δὲ ἱερεὺς σφραγίζων αὐτόν, λέγει. Ὁ Θεὸς διὰ πρεσβειῶν τοῦ ἁγίου ἐνδόξου Ἀποστόλου, καὶ Εὐαγγελιστοῦ τοῦ δε. Δώσει σοι ῥῆμα εἰς τὸ εὐαγγελίσασθαι τῷ εὐαγγελιζομένῳ δυνάμει πολλῇ. Καὶ ὁ Διάκονος εἰπὼν τὸ Ἀμήν. Καὶ προσκυνήσας μετὰ εὐλαβείας τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον, καὶ ἐξελθὼν

Regni tui, qui sedes super Cherubin, vbique nunc, & semper, & in sæcula sæculorum. Amen. Et post completum Trisagium, Diaconus accedens ante Hostium, dicit: Attendamus. Et sacerdos. Pax omnibus. Diaconus. Sapientia. Et lector incipit. Alleluia. Psalmus Dauid. Et Diaconus rursus. Attendamus. Lector titulum Epistolæ, & dici. Et Diaconus rursus. Attendamus. Et Epistola completa, pronunciat sacerdos. Pax tibi. Diaconus. Sapientia. Et Chorus. Hoc. Alleluia. Psalmus Dauid. Et accipiens Diaconus Thuribulum, & Incensum, accedit ad sacerdotem, dicens: Benedic Domine Incensum. At sacerdos benedicit, & orationem dicit. Talem Incensum tibi offerimus Domine Deus noster, in odorē suauitatis spiritualis, remitte nobis Diuinam Gratiam sanctissimi tui Spiritus, vbiq; nunc, & semper, & in sæcula sæculorum. Amen. Et Incensat Diaconus sanctam Mensam circuiens, & Sacrarium totum, & aerem. Et post hæc Thuribulo deposito accedit ad sacerdotem, & inclinans sibi caput, tenens & Horarium cum sancto Euangelio extremis digitis, videlicet in illo loco sanctæ Mensæ, dicit. Benedic Domine Euangelistam Sancti Apostoli, & Euangelistæ huius. At sacerdos benedicens ipsum, ait. Deus precibus Sancti Gloriosi Apostoli, & Euangelistæ huius, det tibi Verbum ad annunciandum, annunciaturo cum magna vi, & Diaconus dicit, hoc. Amen. Et reuerentiam exhibens deuotē sancto Euangelio, & egrediens

ἐξελθὼν διὰ τῆς ἁγίων θυρῶν, προπορευομένων, καὶ λαμπάδων, καὶ θυμιατοῦ, ἔρχεται καὶ ἵσαται ἄνω ἐν τῷ ἄμβωνι. ἢ ἐν τῷ τεταγμένῳ τόπῳ. Ὁ δὲ ἱερεὺς ἱςάμενος ἔμπροσθεν τῆς ἁγίας τραπέζης, βλέπων πρὸς δυσμὰς, ἐκφωνεῖ. Σοφία ὀρθοὶ, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Καὶ ὁ Διάκονος. Ἐκ τοῦ κατὰ τοῦδε ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. Ὁ Χο. Δόξα σοι κύριε. Ὁ ἱερεύς. Πρόσχωμεν. Τοῦ δὲ Εὐαγγελίου πληρωθέντος, λέγει πρὸς τὸν Διάκονον ὁ ἱερεύς. Εἰρήνη σοι. Καὶ ὁ Διάκονος ἐλθὼν ἕως τῶν ἁγίων θυρῶν, ἐπιδίδωσι τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον τῷ ἱερεῖ. Εἶτα ἐν τῷ συνήθει τόπῳ σὰς, ἄρχεται οὕτως. Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς, καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας εἴπωμεν.

Ὁ Χορός. Κύριε ἐλέησον. Ὁ Δια. Κύριε παντοκράτωρ ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον, καὶ ἐλέησον.

Ὁ Χορός. Κύριε ἐλέησον. Ὁ Διάκονος. Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου κύριε, ἐπάκουσον.

Ὁ Χορός. Κύριε ἐλέησον. Ὁ Διάκονος. Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβεστάτων, καὶ θεοφυλάκτων Βασιλέων ἡμῶν, κράτους, νίκης, διαμονῆς, εἰρήνης, ὑγίας, σωτηρίας αὐτῶν, καὶ τοῦ κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἐπιπλέον συνεργῆσαι κατευοδῶσαι αὐτοὺς ἐν πᾶσι, καὶ ὑποτάξαι ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτῶν πάντα ἐχθρὸν, καὶ πολέμιον. Ὁ Χορός. Κύριε ἐλέησον.

Ὁ δὲ ἱερεὺς λέγει τὴν εὐχὴν ταύτην μυστικῶς.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὴν ἐκτενῆ ταύτην ἱκεσίαν πρόσδεξαι παρὰ τῶν σῶν δούλων, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου, καὶ τοὺς οἰκτιρμούς σου κατάπεμψον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐπὶ πάντα τὸν λαόν σου, τὸν ἀπεκδεχόμενον τὸ παρὰ σοῦ πλούσιον ἔλεος. Ἐκφώνως.

Ὅτι ἐλεήμων, καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ πατρὶ, καὶ τῷ υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

egrediens per sanctū hostiū, præcedentibus etiam lampadibus, & Thuribulo, venit & ascendit pulpitum, aut in statuto loco. At sacerdos consistens ante sanctam Mensam respiciens versus occidentem pronunciat. Sapientia recta audiamus sanctum Euangeliū. Et Diaconus. Ex Euangelio secundū. N. sancti Euāgelij lectio. Cho. Gloria tibi Dñe. & sacerdos Attēdamus. At Euangelio completo dicit versus Diaconum sacerdos. Pax tibi. Et Diaconus veniens vsq; ad sanctam Ianuam, reddit sanctum Euangelium sacerdoti. Dehinde in consueto loco consistens incipit sic. Dicamus omnes, ex tota anima, & ex tota mente dicamus. Chorus. Dñe miserere. Diaconus. Dñe omnipotēs Deus Patrum nostrorum quæsumus te, exaudi, & miserere. Chorus. Dñe miserere. Diaconus. Miserere nrī Deus sāctam magnā misericordiā tuā, rogamus te Dñe exaudi. Chorus. Domine miserere. Diac. Etiam quæsumus pro pijssimis & deuotis Regibus nostris, potentia, victoria permansione pace, sanitate salute ipsorum, & vt Dominus, & Deus noster in maius cooperet, & dirigat ipsos in omnibus, & subijciat sub pedes ipsorum omnē inimicū, & hostem. Chorus. Domine miserere.

At sacerdos dicit Orationem istam, secreto.

Domine Deus noster promptam hanc supplicationem suscipe à seruis tuis, & miserere nostri secundū plenitudinem misericordiæ tuæ, & miserationes tuas mitte super nos, & super omnem populum tuum, qui accipit à te opes misericordiæ tuæ. Cum voce. Quoniam misericors, & clemens Deus es, & tibi gloriam damus, Patri, & Filio, & sancto Spiritui, nunc, & semper, & in sæcula

sæculorum

αἰώνων. Ὁ Χορός. Ἀμήν. Ὁ Διάκονος. Εὔξασθε οἱ Κατηχούμενοι τῷ κυρίῳ. Ὁ χορός. Κύριε ἐλέησον. Ὁ Διάκονος. Οἱ πιστοὶ ὑπὲρ τῶν κατηχουμένων δεηθῶμεν. Ὁ Χορ. Κε ἐλέησον. Διάκονος. Ἵνα ὁ Κς αὐτοὺς ἐλεήσῃ. Ὁ Χορός. Κύριε ἐλέησον. Ὁ Διάκ. Κατηχήσῃ αὐτοῖς τὸν λόγον τῆς ἀληθείας. Ὁ Χορός. Κύριε ἐλέησον. Ὁ Διάκονος. Ἀποκαλύψῃ αὐτοῖς τὸ Εὐαγγέλιον τῆς δικαιοσύνης. Ὁ Χορός. Κύριε ἐλέησον. Ὁ Διάκονος. Ἑνώσῃ αὐτοὺς τῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ Καθολικῇ, καὶ Ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ. Ὁ Χορός. Κύριε ἐλέησον. Ὁ Διάκονος. Σῶσον, ἐλέησον, ἀντιλαβοῦ, καὶ διαφύλαξον αὐτοὺς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι. Ὁ Χορός. Κύριε ἐλέησον. Ὁ Διάκονος. Οἱ κατηχούμενοι τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ κυρίῳ κλίνατε. Ὁ Χορός. Σοὶ κύριε. Εὐχὴ Κατηχουμένων πρὸ τῆς ἁγίας ἀναφορᾶς, ἣν ὁ ἱερεὺς λέγει μυστικῶς.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν, καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν, ὁ τὴν σωτηρίαν τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων ἐξαποστείλας τὸν μονογενῆ σου υἱὸν, καὶ Θεὸν τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν, ἐπίβλεψον ἐπὶ τοὺς δούλους σου τοὺς Κατηχουμένους, τοὺς ὑποκεκλικότας σοὶ τὸν ἑαυτῶν αὐχένα. Καὶ καταξίωσον αὐτοὺς ἐν καιρῷ εὐθέτῳ τοῦ λουτροῦ τῆς παλιγγενεσίας τῆς ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν, καὶ τοῦ ἐνδύματος τῆς ἀφθαρσίας, ἕνωσον αὐτοὺς τῇ ἁγίᾳ σου Καθολικῇ, καὶ Ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ, καὶ συγκαταρίθμησον αὐτοὺς τῇ ἐκλεκτῇ σου ποίμνῃ. Ἐκφώνως. Ἵνα καὶ αὐτοὶ σὺν ἡμῖν δοξάζωσι τὸ πάντιμον, καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ πατρὸς, καὶ τοῦ υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος. νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ὁ Χορός. Ἀμήν. Μετὰ τὴν ἐκφώνησιν [illegible] τὸ εἰλητόν, καὶ κατὰ τὸ [illegible] Ὅσοι κατηχούμενοι προέλθετε, οἱ κατηχούμενοι προέλθετε, ὅσοι κατηχούμενοι προέλθετε, μήτις τῶν κατηχουμένων, ὅσοι πιστοὶ, ἔτι καὶ ἔτι ἐν

εἰρήνῃ τοῦ

sæculorum. Chorus. Amen. Diaconus. Rogate catechumini Dñm. Chorus. Domine miserere. Diaconus. Fideles, ꝓ Catechuminis depcemur. Cho. Dñe miserere. Diac. Vt Dñs ipsorum misereatur. Cho. Dñe miserere. Diac. Infundat in ipsos Verbum veritatis. Chorus. Domine miserere. Diaconus. Aperiat ipsis Euangelium iustitiæ. Chorus. Domine miserere. Diaconus. Vniat ipsos sanctæ suæ Catholicæ, & Apostolicæ Ecclesiæ. Chorus. Domine miserere. Diaconus. Salua, miserere, suscipe, & conserua ipsos Deus tua gratia. Chorus. Domine miserere. Diaconus. Catechumini capita vestra Domino humiliate. Chorus. Tibi Domine. Oratio Catechuminorū ante sacrā oblationem quam sacerdos dicit secreto.

DOmine Deus noster, qui in altis habitas, & humilia respicis, qui salutem Generi Humano misisti Vnigenitū Filiū tuū, & Deum Dominum nostrum Iesum Christum, respice in seruos tuos Catechuminos inclinantes tibi ipsorum ceruicem, & dignos facias ipsos in tempore oportuno lauacri regenerationis, remissionis peccatorum, & indumenti incorruptionis, vnias ipsos sanctæ tuæ Catholicæ, & Apostolicæ Ecclesiæ, & connumera ipsos cum electo tuo Grege. Alta voce. Vt & ipsi simul nobiscū glorificēt venerabile, & magnificū nomen tuum Patris, & Filij, & Spiritus sancti, nunc, & semper, & in sæcula sæculorum. Chorus. Amen. Post pronunciationem Accipit sacerdos corporale, & vt moris est explicat. Diaconus. Quicunq; Cathecumini accedite Catechùmini accedite; quicunq; Cathecumini accedite, ne quis Cathecuminus quicūq; fideles sūt, ēt, atq; ēt ī pace Domini

εἰρήνῃ τοῦ κυρίου δεηθῶμεν. Ὁ Χορός. Κύριε ἐλέησον.

Εὐχὴ πιστῶν πρώτη, μετὰ τὸ ἁπλωθῆναι τὸ εἰλητόν. ἣν ὁ ἱερεὺς μυστικῶς λέγει.

Ὑχαριστοῦμέν σοι κύριε, ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, τῷ καταξιώσαντι ἡμᾶς παραστῆναι, καὶ νῦν τῷ ἁγίῳ σου θυσιαστηρίῳ, καὶ προσπεσεῖν τοῖς οἰκτιρμοῖς σου ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων ἁμαρτημάτων, καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων. πρόσδεξαι ὁ Θεὸς τὴν δέησιν ἡμῶν. Ποίησον ἡμᾶς ἀξίους γενέσθαι τοῦ προσφέρειν σοι δεήσεις, καὶ ἱκεσίας, καὶ θυσίας ἀναιμάκτους ὑπὲρ παντὸς τοῦ λαοῦ σου, καὶ ἱκάνωσον ἡμᾶς, οὓς ἔθου εἰς τὴν διακονίαν σου ταύτην. ἐν τῇ δυνάμει τοῦ πνεύματός σου τοῦ ἁγίου, ἀκαταγνώστως, καὶ ἀπροσκόπτως ἐν καθαρῷ τῷ μαρτυρίῳ τῆς συνειδήσεως ἡμῶν, ἐπικαλεῖσθαί σε ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ τόπῳ, ἵνα εἰσακούων ἡμῶν, ἵλεως ἡμῖν εἴης ἐν τῷ πλήθει τῆς σῆς ἀγαθότητος. Εὐχομένου δὲ τοῦ ἱερέως, ὁ Διάκονος λέγει τὰ εἰρηνικὰ, εἰ ἔστιν, ἔξω τοῦ ἁγίου βήματος ἐν τῷ συνήθει τόπῳ. Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορός. Κύριε ἐλέησον. Ὁ Διάκονος. Ὑπὲρ τῆς ἁγίας μονῆς ταύτης, πάσης πόλεως, χώρας, καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς τοῦ κυρίου δεηθῶμεν. Ὁ Χορός. Κύριε ἐλέησον.

Ὁ Διάκονος. Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς, καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ κυρίου δεηθῶμεν. Ὁ Χορός. Κύριε ἐλέησον. Ὁ Διάκονος. Ὑπὲρ πλεόντων ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων, καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ κυρίου δεηθῶμεν. Ὁ Χορός. Κύριε ἐλέησον.

Ὁ Διάκονος. Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου, καὶ ἀνάγκης, τοῦ κυρίου δεηθῶμεν. Ὁ Χορός. Κύριε ἐλέησον. Ὁ Διάκονος. Ἀντιλαβοῦ σῶσον ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι. Ὁ Χορός. Κύριε ἐλέησον. Ὁ Διάκονος. Σοφία. Ὁ ἱερεὺς Ἐκφώνως.

Ὅτι πρέπει

pace Dominum deprecemur. Chorus. Domine miserere.
Oratio fidelium prima post explicationem corporalium.
Quam sacerdos secreto dicit.

GRatias agimus tibi Domine Deus virtutum, qui dignos fecisti nos assistere nunc quoq; sancto tuo Altari, & supplices esse miserationibus tuis pro nostris reatibus, & populi ignorantia, suscipe Deus preces nostras, fac nos dignos fieri vt offeram⁹ tibi supplicationes, & deprecatiões, & sacrificia incruenta pro cuncto populo tuo, & fac sufficere nos quos posuisti in Ministerio tuo hoc in virtute spiritus tui sancti irreprobate, & in offense, in puro testimonio conscientiæ nostræ, inuocare te in omni tempore, & loco, vt exaudiens nos benignus nobis adsis in multitudine tuæ bonitatis. Præcante vero sacerdote, Diaconus dicit pacifica, si adest, extra sanctum Tabernaculum, inconsueto loco. Item, atq; item, in pace Dominum deprecemur. Chorus Domine miserere. Diaconus. Pro sãcto Habitaculo isto, tota Vrbe, Regione, & fidelium Habitantium in ipsis. Dominũ deprecemur. Chorus Domine miserere. Diaconus. Pro temperie aeris, fertilitate frugum terræ, & tẽporibus pacificis. Dominũ deprecemur. Cho. Domine miserere. Diaco. Pro nauigantibus, viatoribus, ægrotis, laborantibus, captiuis, & salute ipsorũ, Dominũ deprecemur. Chorus Domine miserere. Diaconus. Pro liberatione nostra ab omni tribulatione, ira, periculo, & necessitate, Dominũ deprecemur. Cho. Domine miserere. Diaconus. Suscipe, salua, miserere, & conserua nos Deus tua gratia. Chorus. Dñe miserere. Diaconus. Sapiẽtia. Sacerdos cum voce.

Ὅτι πρέπει σοὶ πᾶσα δόξα τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ πατρὶ, καὶ τῷ υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ὁ Χορός. Ἀμήν.

Εὐχὴ πιστῶν δευτέρα, ἣν [illegible] λέγει.

Πάλιν, καὶ πολλάκις σοὶ προσπίπτομεν, καὶ σοῦ δεόμεθα ἀγαθὲ, καὶ φιλάνθρωπε, ὅπως ἐπιβλέψας ἐπὶ τὴν δέησιν ἡμῶν, καθαρίσῃς ἡμῶν τὰς ψυχὰς, καὶ τὰ σώματα ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς, καὶ πνεύματος, καὶ δώῃς ἡμῖν ἀνένοχον, καὶ ἀκατάκριτον τὴν παράστασιν τοῦ ἁγίου σου θυσιαστηρίου. Χάρισαι δὲ ὁ Θεὸς, καὶ τοῖς συνευχομένοις ἡμῖν προκοπὴν βίου, καὶ πίστεως, καὶ συνέσεως πνευματικῆς. Δὸς αὐτοῖς πάντοτε μετὰ φόβου, καὶ ἀγάπης λατρεύουσί σοι, ἀνενόχως, καὶ ἀκατακρίτως μετέχειν τῶν ἁγίων σου μυστηρίων, καὶ τῆς ἐπουρανίου σου βασιλείας ἀξιωθῆναι.

Εὐχομένου τοῦ ἱερέως, ὁ Διάκονος λέγει τὰ εἰρηνικὰ ἐκ τοῦ ἁγίου βήματος. Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως.

Ὅπως ὑπὸ τοῦ κράτους σου πάντοτε φυλαττόμενοι, σοὶ δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ πατρὶ, καὶ τῷ υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ὁ Χορός. Ἀμήν. Μετὰ τὴν ἐκφώνησιν λέγει ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν καθ' ἑαυτὸν, καὶ οἱ μὲν ψάλται ψάλλουσι τὸν Χερουβικὸν τοῦτον ὕμνον.

Οἱ τὰ Χερουβὶμ μυστικῶς εἰκονίζοντες, καὶ τῇ ζωοποιῷ τριάδι τὸν τρισάγιον ὕμνον προσάδοντες. Πᾶσαν νῦν βιωτικὴν ἀποθώμεθα μέριμναν. Ὡς τὸν βασιλέα τῶν ὅλων ὑποδεξόμεθα, ταῖς Ἀγγελικαῖς ἀοράτως δορυφορούμενον τάξεσιν. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ὁ δὲ Διάκονος προσελθὼν τῷ ἱερεῖ μετὰ τοῦ θυμιάματος, θυμιᾷ τὴν ἁγίαν τράπεζαν σταυροειδῶς κύκλῳ, καὶ τὸ ἱερατεῖον, καὶ τὸν ἱερέα, καὶ μετὰ τοῦτο ἵσταται ἐν τῇ ἀριστερᾷ τοῦ ἱερέως πλαγίως.

Εὐχὴ

Quoniā decet te omnis gloria, honor, & veneratio, Patrē, & Filium, & Spiritum sanctum nunc, & semper, & in sæcula, sæculorum. Chorus. Amen.

Oratio fidelium secunda, quam sacerdos secreto dicit.

ITerum, & sæpius, tibi procumbentes, & te rogamus bone, & clemens, vt respiciens ad preces nostras purges nostras animas, & corpora ab omni inquinatione carnis, et spiritus et indulgeas nobis absq; reatu, & reprobatione, vti adsistamus sancto tuo Altari concede Deus, & orantibus nobiscū profectū vitæ, & fidei, ac intelligētiæ spiritualis tribue ipsis vbiq; cum timore, & amore seruientibus tibi absq; reatu, ac reprobatione participes fieri sāctorū tuorū Mysteriorum, & super Cælestis tui Regni dignos effici.

Orante sacerdote, Diaconus dicit pacifica, extra sanctum Tabernaculum. At sacerdos cum voce.

VTi à potentia tua, vbique custodiri tibi gloriam demus, Patri, & Filio, & Spiritui sancto, nunc, & semper, & in sæcula, sæculorum. Chorus. Amen. Post pronunciationem, dicit sacerdos Orationem intra se, & cantores quidem canunt Cherubicum hunc Hymnum.

QVi Cherubin mystice representamus, & viuificanti Trinitati ter sanctum Hymnum canimus, omnē nunc vitalem deponamus curam, vt regem vniuersorum suscipiamus, cui ab Angelicis inuisibiliter inseruitur ordinibus. Alleluia. Alleluia: Alleluia. At Diaconus accedens ad sacerdotem cum Thuribulo, incensat sanctam Mensam, in Crucem, circumiens, & sacrarium, & sacerdotem, & posthæc consistit à sinistra sacerdotis cum veneratione.

Εὐχή, ἣν λέγει ὁ ἱερεὺς μυστικῶς τοῦ Χερουβικοῦ ᾀδομένου.

Οὐδεὶς ἄξιος τῶν συνδεδεμένων ταῖς σαρκικαῖς ἐπιθυμίαις, καὶ ἡδοναῖς προσέρχεσθαι, ἢ προσεγγίζειν, ἢ λειτουργεῖν σοι βασιλεῦ τῆς δόξης, τὸ γὰρ διακονεῖν σοι, μέγα, καὶ φοβερὸν, καὶ αὐταῖς ταῖς ἐπουρανίαις δυνάμεσι, ἀλλ᾽ ὅμως διὰ τὴν ἄφατον, καὶ ἀμέτρητόν σου φιλανθρωπίαν, ἀτρέπτως, καὶ ἀναλλοιώτως γέγονας ἄνθρωπος, καὶ ἀρχιερεὺς ἡμῶν ἐχρημάτισας, καὶ τῆς λειτουργικῆς ταύτης, καὶ ἀναιμάκτου θυσίας τὴν ἱερουργίαν παρέδωκας ἡμῖν, ὡς δεσπότης τῶν ἁπάντων. σὺ γὰρ μόνος κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν δεσπόζεις τῶν ἐπουρανίων, καὶ τῶν ἐπιγείων ὁ ἐπὶ θρόνου χερουβικοῦ ἐποχούμενος, ὁ τῶν Σεραφὶμ κύριος, καὶ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ. ὁ μόνος ἅγιος, καὶ ἐν ἁγίοις ἀναπαυόμενος. σὲ τοίνυν δυσωπῶ τὸν μόνον ἀγαθὸν, καὶ εὐήκοον, ἐπίβλεψον ἐπ᾽ ἐμὲ τὸν ἁμαρτωλὸν, καὶ ἀχρεῖον δοῦλόν σου. καὶ καθάρισόν μου τὴν ψυχὴν, καὶ τὴν καρδίαν ἀπὸ συνειδήσεως πονηρᾶς, καὶ ἱκάνωσόν με τῇ δυνάμει τοῦ ἁγίου σου πνεύματος, ἐνδεδυμένον τὴν τῆς ἱερατείας χάριν, παραστῆναι τῇ ἁγίᾳ σου ταύτῃ τραπέζῃ, καὶ ἱερουργῆσαι τὸ ἅγιον, καὶ ἄχραντόν σου σῶμα, καὶ τὸ τίμιον αἷμα. σοὶ γὰρ προσέρχομαι κλίνας τὸν ἐμαυτοῦ αὐχένα, καὶ δέομαί σου μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ᾽ ἐμοῦ μὴ δὲ ἀποδοκιμάσῃς με ἐκ παίδων σου, ἀλλ᾽ ἀξίωσον προσενεχθῆναί σοι ὑπ᾽ ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ, καὶ ἀναξίου δούλου σου τὰ δῶρα ταῦτα. Σὺ γὰρ εἶ ὁ προσφέρων, καὶ προσφερόμενος, καὶ προσδεχόμενος, καὶ διαδιδόμενος Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Πληρωθείσης δὲ τῆς εὐχῆς, εὔχονται ὁμοῦ τὸν χερουβικὸν ὕμνον, καὶ τὸν τ.

Oratio quā dicit ſacerdos ſecretò dū Cherubicū decātat.

NEmo dignus eſt eorum qui alligati ſunt carnalibus deſiderijs, ac voluptatibus, accedere, aut attingere, aut miniſtrare tibi Rex Gloriæ, nam inſeruire tibi magnū, & tremendū eſt, etiā ipſis Cœleſtibus Poteſtatibꝰ. Sed tamē propter ineffabilē, immēſamq; tuam clementiam ſine īmutatione, aut variatione factus es homo, et ſacerdos noſter eſſe ſtatuiſti, & Miniſterij huius, ac incruenti ſacrificij celebrationem tradidiſti nobis vt Dominus omnium, tu enim ſolus Domine Deus noſter imperas Cœleſtibus, & Terrenis, qui ſuper Throno Cherubico inſides, qui Seraphim dominaris, & es Rex Iſrael, qui ſolus ſanctus es, & in ſanctis requieſcis, te igitur exoro ſolum bonum, & facilem ad audiendum, reſpice ſuper me peccatorem, & inutilem ſeruum tuum, & munda meam animam, & cor, à conſcientia praua; & fac idoneum me virtute ſancti tui ſpiritus, indutum ſacerdotij gratia, aſſiſtere ſanctæ tuæ Menſæ, & conſecrare ſanctū, & Immaculatū tuū Corpus, & precioſū ſāguinem. Ad te enim accedo inclinans meam ceruicem, & deprecor te ne auertas faciem tuam à me. neu reprobes me à filijs tuis, ſed fac dignum offerri tibi à me peccatore, & indigno ſeruo tuo hæc munera: tu enim es offerens, & oblatus, & aſſumptus, & diſtributus Chriſte Deus noſter, & tibi gloriam damus, cū carēte prīcipio tuo Patre, & ſāctiſſimo ac optimo & viuificante tuo Spiritu, nunc, & ſemper, & in ſæcula, ſæculorum. Amen. *Cōpleta vero Oratione, proferunt ſimul Cherubicum Hymnum, &*

L. Pſalmum

τὸν πεντηκοστὸν ψαλμὸν μυστικῶς, καὶ προσκυνήσαντες τρίς, ἀπέρχονται ἐν τῇ προθέσει, προπορευομένου τοῦ Διακόνου μετὰ θυμιάματος, καὶ θυμιάσας τὰ ἅγια καθ' ἑαυτὸν εὐχόμενος τό. Ὁ Θεὸς ἱλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ. πρὸς τὸν ἱερέα, λέγει. Ἔπαρον δέσποτα.

Ὁ δὲ ἱερεὺς ἄρας τὸν ἀέρα, ἐπιτίθησι τῷ ἀριστερῷ ὤμῳ τοῦ Διακόνου, λέγων. Ἐν εἰρήνῃ ἐπάρατε τὰς χεῖρας ὑμῶν εἰς τὰ ἅγια, καὶ εὐλογεῖτε τὸν κύριον, εὐλογήσαι σε κύριος ἐκ σιών, ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν, καὶ τὴν γῆν, πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα τὸν ἅγιον δίσκον ἐπὶ τῆς κορυφῆς αὐτοῦ ὁ Διάκονος μετὰ προσοχῆς λαμβάνει. Ὁ δὲ ἱερεὺς αἴρων τὸ ἅγιον ποτήριον, καὶ ὁ Διάκονος κρατῶν ἐν τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ ἑνὶ δακτύλῳ τὸ θυμιατήριον, καὶ διερχόμενοι τὸν ναὸν, εὔχονται ἀμφότεροι ὑπὲρ πάντων λέγοντες. Μνησθείη κύριος ὁ Θεὸς πάντων ἡμῶν ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ, πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ὁ Χορός. Ἀμήν.

Καὶ πολλάκις τοῦτο λέγουσιν, ἕως ἂν πληρωθῇ ἡ μεγάλη εἴσοδος. Εἰσερχόμενοι δὲ τὸ ἅγιον βῆμα, λέγουσιν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κυρίου. Εἶτα ὁ ἱερεὺς ἀποτιθεὶς τὰ ἅγια, λέγει.

Ὁ εὐσχήμων Ἰωσὴφ ἀπὸ τοῦ ξύλου καθελὼν τὸ ἄχραντόν σου σῶμα, σινδόνι καθαρᾷ εἰλήσας, καὶ ἀρώμασιν, ἐν μνήματι καινῷ κηδεύσας ἀπέθετο.

Εἶτα ἀποτίθησι τὰ καλύμματα ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τοῦ ἁγίου δίσκου καὶ τοῦ ἁγίου ποτηρίου, τὸν δὲ ἀέρα λαβὼν ἀπὸ τῶν ὤμων τοῦ Διακόνου, καὶ θυμιάσας αὐτὸν ἐπισκεπάζει δι' αὐτοῦ τὰ ἅγια. Εἶτα ὁ Διάκονος θυμιᾷ τὰ ἅγια τρίς, λέγων οὕτως:

Ἀγάθυνον

quinquagesimum Psalmum secreto, & adorant ; ter, procedunt ad prothesim, precedente Diacono cum Thuribulo, & incensando sacras res intra se orans, hoc. Deus propitius esto mihi peccatori. Ad sacerdotem dicit. Eleua Domine. At sacerdos eleuans sudarium, imponit sinistro humero Diaconi, dicens. In pace. Extollite manus vestras in sancta, & benedicite Dominum, benedicat te Dominus ex Sion, qui fecit Cœlum, & Terram, vbiq; nunc, & semper, & in sæcula, sæculorum. Amen. Deinde, sanctam Patenam super caput suum Diaconus cum supplicatione accipit. At sacerdos accipiens sanctum Calicem, & Diaconus tenens in dextera eius vno digito Thuribulum, & circumeuntes Templum orat vterq; Pro omnibus dicentes. Recordetur Dominus Deus omnium nostrum in Regno suo, vbiq; nunc, & semper, & in sæcula, sæculorum. Chorus. Amen. Et sæpius hoc dicunt, quousq; compleatur magnus ingressus. Ingredictes vero in sāctū Tabernaculū dicunt. Benedictus qui venit in Nomine Domini. Deinde sacerdos deponens sanctas res, dicit. Vir timoratus Ioseph de ligno deponens intemeratum Corpus tuū, Sindone munda inuoluens, & cū Aromatibus in Monumento nouo sepeliens, deposuit. Deinde deponit velamina sacerdos, a sancta Patena, & sancto Calice. Et Sudarium tollens ab humeris Diaconi, & incensando ipsum, velat cum ipso sanctas res, Deinde, Diaconus incensat sanctas res ter, dicens, sic.

Benigne

Ἀγάθυνον κύριε ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών.

Εἶτα εὐχόμενοι τό. Ὁ Θεὸς ἱλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ. Ἔμπροσθεν τῆς ἁγίας τραπέζης προσκυνοῦσι τρεῖς. Καὶ ὁ μὲν ἱερεὺς ἵσταται. ὁ δὲ Διάκονος τὸν αὐχένα κλίνας πρὸς τὸν ἱερέα λέγει.

Εὖξαι ὑπὲρ ἐμοῦ δέσποτα. Ὁ δὲ ἱερεὺς λέγει. Πνεῦμα ἅγιον ἐπελεύσεται ἐπὶ σὲ, καὶ δύναμις ὑψίστου ἐπισκιάσει σοι. Ὁ δὲ Διάκονος λέγει. Τὸ αὐτὸ ἅγιον πνεῦμα συλλειτουργήσει ὑμῖν, καὶ ἡμῖν, πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Τότε γοῦν ὁ Διάκονος λέγει. Μνήσθητί μου δέσποτα ἅγιε. Ὁ δὲ ἱερεὺς λέγει. Μνησθείη σου κύριος ὁ Θεὸς ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ, πάντοτε νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ὁ Διάκονος. Ἀμήν. Ἀμήν. Ἀμήν. Καὶ προσκυνήσας, ἔρχεται ἐν τῷ συνήθει τόπῳ λέγων. Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ κυρίῳ. Ὁ Χορός. Κύριε ἐλέησον. Ὁ Διάκονος. Ὑπὲρ τῶν προτεθέντων τιμίων δώρων τοῦ κυρίου δεηθῶμεν. Ὁ Χορός. Κύριε ἐλέησον. Ὁ Διάκονος. Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ τοῦ κυρίου δεηθῶμεν. Ὁ Χορός. Κύριε ἐλέησον. Ὁ Διάκονος. Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως ὀργῆς, κινδύνου, καὶ ἀνάγκης τοῦ κυρίου δεηθῶμεν. Ὁ Χορός. Κύριε ἐλέησον.

Εὐχὴ προσκομιδῆς μετὰ τὴν ἐν τῇ ἁγίᾳ τραπέζῃ τῶν θείων δώρων ἀπόθεσιν, ἣν λέγει ὁ ἱερεὺς μυστικῶς.

Κύριε ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ὁ μόνος ἅγιος, ὁ δεχόμενος θυσίαν αἰνέσεως παρὰ τῶν ἐπικαλουμένων σε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν τὴν δέησιν, καὶ προσάγαγε τῷ ἁγίῳ σου θυσιαστηρίῳ, καὶ ἱκάνωσον ἡμᾶς προσενεγκεῖν σοι δῶρά τε, καὶ θυσίας

πνευματικὰς

Benigne fac Domine in bona voluntate tua Sion. Dehinc orantes, hoc. Deus propitius eſto mihi peccatori. Ante ſanctam Menſam adorantes ter. Et ſacerdos quidem aſtat, at Diaconus ceruicem flectens verſus ſacerdotem, dicit. Ora pro me Domine. At Sacerdos dicit. Spiritus ſanctus ſuperueniet in te, & virtus Altiſſimi obumbrauit tibi. At Diaconus dicit. Idem ſanctus Spiritus comminiſtret nobis, & vobis, vbiq; nunc, & ſemper, & in ſæcula, ſæculorum. Amen. Tunc igitur Diaconus dicit. Memento mei Domine ſancte. At Sacerdos dicit. Recordetur tui Dominus Deus in Regno ſuo, vbique nunc, & ſemper, & in ſæcula, ſæculorum. Diaconus. Amen. Amen. Amen. Et adorans, procedit ad conſuetum locum, dicens. Expleamus ſupplicationem noſtram Domino. Chorus. Domine miſerere. Diaconus. Pro appoſitis precioſis muneribus Dominum deprecemur. Chorus. Domine miſerere. Diaconus. Pro ſancta Domo iſta, & cum fide, innocentia, & timore Dei ingredientiũ in ipſã Dominũ deprecemur. Chorus. Domine miſerere. Diaconus. Vt eripiat nos ab omni tribulatione, ira, & periculo, & neceſſitate, Dominũ deprecemur. Chorus. Domine miſerere. Oratio. Præſentationis poſt in ſanctã Menſam Diuinorũ munerum appoſitionem, quam dicit ſacerdos ſecreto.

Omine Deus omnipotens, ſolus ſanctus, qui ſuſcipis Sacrificium laudis, ab inuocantibus te, in toto corde, ſuſcipe etiam noſtras peccatorum preces, & admoueas ſancto tuo Altari, & idoneos facias nos ad offerendum tibi munera, ac ſacrificia,

πνευματικὰς ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων ἁμαρτημάτων, καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων. Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς εὑρεῖν χάριν ἐνώπιόν σου, τοῦ γενέσθαι σοι εὐπρόσδεκτον τὴν θυσίαν ἡμῶν, καὶ ἐπισκηνῶσαι τὸ πνεῦμα τῆς χάριτός σου τὸ ἀγαθὸν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐπὶ τὰ προκείμενα δῶρα ταῦτα, καὶ ἐπὶ πάντα τὸν λαόν σου. Ὁ Διάκονος. Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι. Ὁ Χορός. Κύριε ἐλέησον. Ὁ Διάκονος. Τὴν ἡμέραν πᾶσαν τελείαν εἰρηνικὴν, καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ κυρίου αἰτησώμεθα. Ὁ Χορός. Παράσχου κύριε. Ὁ Διάκονος. Ἄγγελον εἰρήνης πιστὸν ὁδηγὸν, φύλακα τῶν ψυχῶν, καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ κυρίου αἰτησώμεθα.

Ὁ Χορός. Παράσχου κύριε. Ὁ Διάκονος. Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν, καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ κυρίου αἰτησώμεθα. Ὁ Χορός. Παράσχου κύριε. Ὁ Διάκονος. Τὰ καλὰ, καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ κυρίου αἰτησώμεθα.

Ὁ Χορός. Παράσχου κύριε. Ὁ Διάκονος. Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ, καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ κυρίου αἰτησώμεθα. Ὁ Χορός. Παράσχου κύριε. Ὁ Διάκονος. Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα ἀνεπαίσχυντα εἰρηνικὰ, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος, παρὰ τοῦ κυρίου αἰτησώμεθα. Ὁ Χορός. Παράσχου κύριε. Ὁ Διάκονος. Τῆς παναγίας ἀχράντου ὑπερευλογημένης ἐνδόξου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες ἑαυτοὺς, καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα. Ὁ Χορός. Σοὶ κύριε. Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως. Διὰ τῶν οἰκτιρμῶν τοῦ μονογενοῦς σου υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ,

καὶ εἰς

ficia, spiritualia pro peccatis nostris, & populi ignorantia, & dignos facias nos inuenire gratiam in conspectu tuo, vt fiat acceptum Sacrificium nostrum, & inhabitet spiritus gratiæ tuæ optimus super nos, & super apposita munera ista, & super omnem populum tuum. Diaconus. Suscipe, salua, miserere, & conserua nos Deus tua gratia.
Chorus. Domine miserere. Diaconus. Diem, totum perfectum, pacificum, & absque reatu, à Domino deprecemur. Chorus. Concede Domine. Diaconus. Angelum pacis fidelē, ductorem, custodem animarum, & corporum nostrorum, a Domino deprecemur. Chorus. Concede Domine. Diaconus. Indulgentiam, & remissionem peccatorum, & delictorum nostrorum, à Domino deprecemur. Chorus. Concede Domine. Diaconus. Bona, & vtilia animabus nostris, & pacem mundo, à Domino deprecemur. Chorus. Concede Domine. Diaconus. Residuum tempus vitæ nostræ in pace, ac pænitentia perficere a Domino postulemus. Chorus. Concede Domine. Dia. Christianis decentes fines vitæ nostræ, absq; dolore, improperio, pacificos, & optimam responsionem, ante tremendum Tribunal à Domino deprecemur. Chorus. Concede Domine. Diaconus. Sanctissimæ Intemeratæ plusquā Benedictæ Gloriosæ Reginæ nostræ Deiparæ, & semper Virginis Mariæ, cum omnibus sāctis memoriā recolētes, nosmetipsos, & inuicem, & oēm vitam nostram, Christo Deo committamus. Chorus. Tibi Domine. Sacerdos cum voce. Per misericordiam vnigeniti tui Filij, cum quo benedictus es cum sanctissimo, & optimo, & viuificāte tuo Spiritu, nūc, & sēper

G 2 & in sæcula,

καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ο' Χορὸς. Α'μιῶ.
Ο' ἱερεὺς. Εἰρίωὴ πᾶσιν. Ὁ Διάκονος. Α'γαπήσωμδμ ἀλλήλους, ἵνα ἐν ὁμονοίᾳ ὁμολογήσωμδμ. Ο' Χορὸς.
Πατέρα ὑιὸν, καὶ ἅγιον πνεῦμα, τειάδα ὁμοούσιον, καὶ ἀχώειςον. Ο' ἱερὸς προσκιωεῖ τεὶς, λέγων μυςικῶς τεὶς.
Α'γαπήσωσε κύειε ἡ ἰσχύς μου, κύειος ςερέωμά μου, καὶ καταφυγή μου. Καὶ ὁ Διάκονος ἀσπάζεται τὸ ὠράειον αὐτῦ, καὶ προσκιωεῖ τεὶς, καὶ ἐπισυνάπτει ἐκφώνως.
Τὰς θύρας, τὰς θύρας, ἐν σοφίᾳ πρόσχωμδμ. Καὶ ὁ Χορὸς.
Πιςεύω εἰς ἕνα Θεὸν, πατέρα παντοκράτορα, ποιητίω ὐρανοῦ, καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων, καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἕνα κύειον Ἰησοῦν Χειςὸν, τὸν Υἱὸν τ8 Θεοῦ τὸν μονογνῆ, τὸν ἐκ τ8 Πατρὸς γλυνηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων. Φῶς ἐκ φωτὸς, θεὸν ἀληθινὸν, ἐκ θεοῦ ἀληθινοῦ. Γεννηθέντα ὐ ποιηθέντα ὁμοούσιον τῷ πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγλύετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους, καὶ διὰ τίω ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν ὐρανῶν, καὶ σαρκωθέντα ἐκ πνεύματος ἁγίου, καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου, καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντατε ὑπὲρ ἡμῶν, ὀπὶ Ποντίου Πιλάτου. Καὶ παθόντα, καὶ ταφέντα, καὶ ἀναςάντα τῇ τείτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς γραφὰς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς, καὶ καθεζόμδμον ἐκ δεξιῶν τ8 πατρὸς, καὶ πάλιν ἐρχόμδμον μετὰ δόξης, κρίνωι ζῶντας, καὶ νεκροὺς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔςαι τέλος. Καὶ εἰς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ κύειον, τὸ ζωοποιὸν, τὸ ἐκ τ8 πατρὸς ἐκπορδυόμδμον, τὸ σιὼ Πατρὶ, καὶ Υἱῷ συμπροσκιωούμδμον, καὶ σιω δοξαζόμδμον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν. Εἰς μίαν ἁγίαν Καθολικίω, καὶ Α'ποςολικίω Ε'κκλησίαν. Ο'μολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάςασιν νεκρῶν, καὶ ζωίω τ8 μέλλοντος αἰῶνος. Α'μιῶ.
Καὶ μετὰ τίω συμπλήρωσιν τ8 ἁγίου συμβόλου,

λέγει

& in sæcula, sæculorum. Chorus. Amen. Sacerdos. Pax omnibus. Diaconus. Diligamus inuicem, vt in concordia confiteamur. Chorus. Patrē, Filiū, et sāctū Spiritū, Trinitatē cōsubstātialē, & īdiuisibilem. Sacerdos inclinat se ter, dicens secreto ter. Diligā te Domine fortitudo mea, Dñs firmamētū meū, & refugium meum. Et Diaconus osculatur Horarium suum, & inclinat se ter, & applicat se cum voce. Ianuas, Ianuas, in sapientia attendamus. Et Chorus.

CRedo in vnū Deum, Patrē omnipotentē Factorem Cœli, & Terræ visibilium omniū, & inuisibilium. Et in vnum Dominum Iesum Christum Filium Dei vnigenitum, ex Patre natum ante omnia sæcula. Lumen de lumine, Deum verum, de Deo vero. Genitum, non factum consubstantialem Patri per quē omnia facta sunt. Qui propter nos Homines, & propter nostram salutem descendit de Cœlis, & Incarnatus est de Spiritu sancto, & Maria Virgine, & Homo factus est. Crucifixus etiam pro nobis sub Pontio Pilato, & passus, & sepultus est. Et resurrexit tertia die secundum Scripturas, & ascendit in Cœlos, & sedet a dextris Patris. Et iterum venturus est cū gloria iudicare viuos, & mortuos, cuius Regni non erit finis. Et in spiritum sanctum Dominum viuificantem, qui ex Patre procedit, qui cum Patre, & Filio simul adoratur, & conglorificatur, qui locutus est per Prophetas. In vnam sanctam Catholicam, & Apostolicam Ecclesiā. Cōfiteor unū baptisma ī remissionē peccatorū: expecto resurrectionem mortuorum, & vitam venturi sæculi. Amen.

Et post completum sanctum Symbolum,

dicit

λέγει ὁ Διάκονος ἐκφώνως. Στῶμεν καλῶς, στῶμεν μετὰ φόβου, πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφορὰν ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν. Ὁ Χορός. Ἔλεον εἰρήνης, θυσίαν αἰνέσεως. Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως.

Ἡ χάρις τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, καὶ πατρὸς, καὶ ἡ κοινωνία τοῦ ἁγίου πνεύματος, εἴη μετὰ πάντων ὑμῶν. Ὁ Χορός. Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου. Ὁ ἱερεὺς. Ἄνω σχῶμεν τὰς καρδίας. Ὁ Χορός. Ἔχωμεν πρὸς τὸν κύριον. Ὁ ἱερεὺς. Εὐχαριστήσωμεν τῷ κυρίῳ. Ὁ Χορός. Ἄξιον καὶ δίκαιον ἐστὶ προσκυνεῖν πατέρα υἱὸν, καὶ ἅγιον πνεῦμα, τριάδα ὁμοούσιον, καὶ ἀχώριστον.

Ὁ ἱερεὺς κλινόμενος ἐπεύχεται μυστικῶς.

Ἄξιον καὶ δίκαιον σὲ ὑμνεῖν, σὲ εὐλογεῖν, σὲ αἰνεῖν, σοὶ εὐχαριστεῖν, σὲ προσκυνεῖν ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας σου, σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἀνέκφραστος ἀπερινόητος, ἀόρατος ἀκατάληπτος, ἀεὶ ὢν, ὡσαύτως ὢν, σὺ καὶ ὁ μονογενής σου υἱὸς, καὶ τὸ πνεῦμά σου τὸ ἅγιον. σὺ ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι ἡμᾶς παρήγαγες, καὶ παραπεσόντας ἀνέστησας πάλιν, καὶ οὐκ ἀπέστης πάντα ποιῶν, ἕως ἡμᾶς εἰς τὸν οὐρανὸν ἀνήγαγες, καὶ τὴν βασιλείαν σου ἐχαρίσω τὴν μέλλουσαν. Ὑπὲρ τούτων ἁπάντων εὐχαριστοῦμέν σοι καὶ τῷ μονογενεῖ σου υἱῷ, καὶ τῷ πνεύματί σου τῷ ἁγίῳ, ὑπὲρ πάντων ὧν ἴσμεν, καὶ ὧν οὐκ ἴσμεν, τῶν φανερῶν καὶ ἀφανῶν εὐεργεσιῶν τῶν εἰς ἡμᾶς γεγενημένων. Εὐχαριστοῦμέν σοι, καὶ ὑπὲρ τῆς λειτουργίας ταύτης, ἣν ἐκ τῶν χειρῶν ἡμῶν δέξασθαι κατηξίωσας. Καίτοι σοὶ παρεστήκασι χιλιάδες Ἀρχαγγέλων, καὶ μυριάδες Ἀγγέλων, τὰ Χερουβὶμ, καὶ τὰ Σεραφὶμ, ἑξαπτέρυγα, πολυόμματα, μετάρσια, πτερωτά. Ἐκφώνως. Τὸν ἐπινίκιον ὕμνον ᾄδοντα, βοῶντα, κεκραγότα, καὶ λέγοντα. Ὁ Χορός. Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος, κύριος Σαβαὼθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς

καὶ ἡ γῆ

dicit Diaconus cum voce. Stemus honeste; stemus cum timore, attendamus sanctam oblationem in pace offerre. Chorus. Misericordiam pacis, sacrificium laudis. Sacerdos cum voce.

Gratia Domini nostri Iesu Christi, & amor Dei Patris, & communicatio sancti Spiritus, sit cum omnibus vobis. Chorus. Et cum spiritu tuo. Sacerdos. Sursum teneamus corda. Chorus: Habemus à Domino. Sacerdos. Gratias agamus Domino. Chorus. Dignũ, & iustum est, adorare Patrem, Filiũ, & Spiritũ sãctũ, trinitatẽ cõsubstãtialẽ, & îdiuisibilẽ Sacerdos inclinans se orat secreto.

Dignũ, & iustum est te celebrare, te benedicere, te laudare, tibi gratias agere, te adorare, in omni loco dominat⁹ tui, tu enĩ es Deus inexplicabilis, imperceptibilis îuisibilis, îcõprehẽsibilis, sẽper existẽs, eodẽ mõ existẽs, tu & vnigenitus tuus Filius, Spiritus tuus sanctus, tu ex non esse, ad esse nos produxisti, & prostratos erexisti denuo, nec destitisti omnia agens donec nos in Cœlum perduceres, & Regnum tuum donares futurum: pro his omnibus gratias agimus, tibi, vnigenito tuo Filio, & Spiritui tuo sancto, pro omnibus quæ nouimus, & quæ ignoramus manifestis & latentibus beneficijs quæ in nos contuleras, gratias agimus tibi, & pro hoc Sacrificio, quod ex manibus nostris accipere dignatus es, quamvis tibi adsistant milia Archangelorum, & decem millia Angelorum, Cherubin, & Seraphĩ, sex alata multis oculis prædita sublimia, alata. Cum voce. Victoriæ Hymnum canentia, clamantia, & dicentia. Chorus. Sanctus, sanctus, sanctus Dñs Sabbaoth, pleni sunt Cœli, & Terra

καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου ὡς ἀννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κυρίου ὡς ἀννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις.

Ὁ Διάκονος δὲ λαμβάνει τὸν ἀστερίσκον, καὶ ποιεῖ σταυροειδῶς ἐπὶ τοῦ ἁγίου δίσκου, καὶ ἀπσογγίσας αὐτὸν ἐπὶ τοῦ εἰλητοῦ, καὶ ἀπασπασάμενος, τίθησιν αὐτὸν μετὰ τοῦ ἀέρος. Εἶτα μεταβαίνει ἐν τῷ δεξιῷ μέρει, καὶ ῥιπίζει ἐπάνω τῶν ἁγίων μετὰ ῥιπιδίου εὐλαβῶς, εἰ δὲ οὐκ ἔστι ῥιπίδιον, ποιεῖ τοῦτο μετὰ καλύμματος. Καὶ ὁ ἱερεὺς ἐπεύχεται μυστικῶς.

Ετὰ τούτων καὶ ἡμεῖς τῶν μακαρίων δυνάμεων δέσποτα φιλάνθρωπε βοῶμεν καὶ λέγομεν, ἅγιος εἶ καὶ πανάγιος σὺ καὶ ὁ μονογενής σου υἱὸς καὶ τὸ πνεῦμά σου τὸ ἅγιον. ἅγιος εἶ καὶ πανάγιος, καὶ μεγαλοπρεπὴς ἡ δόξα σου, ὃς τὸν κόσμον σου οὕτως ἠγάπησας, ὥστε τὸν μονογενῆ σου υἱὸν δοῦναι, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν, μὴ ἀπόληται, ἀλλ᾽ ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον. ὃς ἐλθὼν, καὶ πᾶσαν τὴν ὑπὲρ ἡμῶν οἰκονομίαν πληρώσας τῇ νυκτὶ ᾗ παρεδίδοτο, μᾶλλον δὲ ἑαυτὸν παρεδίδου ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς, λαβὼν ἄρτον ἐν ταῖς ἁγίαις αὐτοῦ, καὶ ἀχράντοις καὶ ἀμωμήτοις χερσὶν, εὐχαριστήσας καὶ εὐλογήσας, ἁγιάσας κλάσας, ἔδωκε τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ μαθηταῖς, καὶ Ἀποστόλοις, εἰπών. Ὁ ἱερεὺς κλίνει τὴν κεφαλὴν, καὶ αἴρων τὴν δεξιὰν αὐτοῦ μετὰ εὐλαβείας, εὐλογεῖ τὸν ἅγιον ἄρτον ἐκφώνως λέγων. Λάβετε, φάγετε, τοῦτό μου ἐστὶ τὸ σῶμα τὸ ὑπὲρ ὑμῶν κλώμενον εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Ὁ Χορός. Ἀμήν. Ὁ δὲ Διάκονος ἀπτόμενος τοῦ ἰδίου ὠραρίου, δείκνυσι τὴν τῷ ἱερεῖ, καὶ αὐτὸς τὸν ἅγιον δίσκον, ὁμοίως καὶ ἐπὶ τοῦ ἁγίου ποτηρίου. Ὡσαύτως καὶ ὅταν ἀναφωνεῖ ὁ ἱερεὺς τὰ σὰ ἐκ τῶν σῶν. Ὁ ἱερεὺς μυστικῶς. Ὁμοίως καὶ τὸ ποτήριον μετὰ τὸ δειπνῆσαι λέγων. Ἐκφώνως ὁ ἱερεὺς τὴν χεῖρα ἔχων ἄνωθεν μετὰ εὐλαβείας, καὶ εὐλογῶν, λέγει. Πίετε

& terra gloria tua Osanna in excelsis. Benedictus qui venit in Nomine Domini Osanna in excelsis. Diaco. vero capit asteriscũ, & facit in modũ Crucis super sanctam Patenam, & detergens ipsam super Corporale, et exosculans ponit ipsum cum Sudario, dehinc, transit ad dexteram partem, & sufflat super sacris rebus cum flabello, deuote, & si non est flabellum facit hoc cum velamine. Orat secreto sacerdos.

CVm his, & nos Beatis Potentijs, Domine Clementissime clamamus, & dicimus, sanctus es, & sãctissimus tu, & vnigenitus tuus Filius, & spũs tuus sanctus, sanctus es, & sanctissimus, & magnifica gloria tua, qui mundum tuum sic dilexisti, vt Vnigenitum tuum Filium dares, vt omnis qui credit in illum, non pereat, sed habeat vitam æternam, qui cũ venisset, & omne super nos mandatum complesset, nocte qua tradebatur, vel potius se tradens pro Mundi vita, accipiens Panem, in sanctas, & intemeratas, ac immaculatas manus suas, gratias agens, & Benedixit, sanctificauit, fregit, dedit Sanctis suis Discipulis, & Apostolis, dicens. Sacerdos inclinato capite, & eleuans dexteram suam deuote, benedicit sanctũ Panẽ, cum voce dicens: Accipite, manducate, hoc meũ est Corpus, quod pro vobis frãgitur ĩ remissionẽ peccatorum. Chorus Amen. At Diaconus, tangens suum Horarium, ostendit cum sacerdote, & ipse sanctam Patenam, similiter & super sancto Calice eodem modo, & cum pronunciat sacerdos, tua ex tuis. Sacerdos, secreto. Similiter, & Calicem postquam cœnauit dicens. Cum voce sacerdos manum habens sursum deuote, & benedicens, ait Bibite

δὲ αὐτοῦ πάντες, τοῦτό ἐστι τὸ αἷμά μου τὸ τῆς καινῆς διαθήκης, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν, καὶ πολλῶν ἐκχυνόμενον εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Ὁ Χορός. Ἀμήν. Ὁ ἱερεὺς κλίνας τὴν κεφαλὴν ἐπεύχεται μυστικῶς.

Μεμνημένοι τοίνυν τῆς σωτηρίου ταύτης ἐντολῆς, καὶ πάντων τῶν ὑπὲρ ἡμῶν γεγενημένων, τοῦ σταυροῦ, τοῦ τάφου, τῆς τριημέρου ἀναστάσεως, τῆς εἰς οὐρανοὺς ἀναβάσεως, τῆς ἐκ δεξιῶν καθέδρας, τῆς δευτέρας, καὶ ἐνδόξου πάλιν παρουσίας. Ἐκφώνως Τὰ σὰ ἐκ τῶν σῶν σοὶ προσφέρομεν κατὰ πάντα, καὶ διὰ πάντα. Ὁ Χορός. Σὲ ὑμνοῦμεν, σὲ εὐλογοῦμεν σοὶ εὐχαριστοῦμεν κύριε, καὶ δεόμεθά σου ὁ Θεὸς ἡμῶν. Ὁ ἱερεὺς πάλιν κλίνας τὴν κεφαλὴν ἐπεύχεται μυστικῶς.

Ἔτι προσφέρομέν σοι τὴν λογικὴν ταύτην, καὶ ἀναίμακτον λατρείαν καὶ παρακαλοῦμεν, καὶ δεόμεθα, καὶ ἱκετεύομεν, κατάπεμψον τὸ πνεῦμά σου τὸ ἅγιον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐπὶ τὰ προκείμενα δῶρα ταῦτα. Ὁ Διάκονος ἀποτίθησι τὸ ῥιπίδιον, ὅπερ ἐκράτει, ἢ κάλυμμα, καὶ ἔρχεται ἐγγύτερον τῷ ἱερεῖ, καὶ προσκυνοῦσιν ἀμφότεροι τρεῖς ἔμπροσθεν τῆς ἁγίας τραπέζης, καὶ εὐχόμενοι καθ' ἑαυτοὺς τό, Ὁ Θεὸς ἱλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ. Λέγουσι μυστικῶς τρεῖς.

Κύριε ὁ τὸ πανάγιον πνεῦμα ἐν τῇ τρίτῃ ὥρᾳ τοῖς Ἀποστόλοις καταπέμψας, τοῦτο ἀγαθὲ μὴ ἀντανέλῃς ἀφ' ἡμῶν. Καὶ τό, Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Εἶτα, τὴν κεφαλὴν κλίνας ὁ Διάκονος. δεικνυσὶ σὺν τῷ ὠραρίῳ τὸν ἅγιον ἄρτον, καὶ λέγει μυστικῶς. Εὐλόγησον δέσποτα τὸν ἅγιον ἄρτον. Καὶ ὁ ἱερεὺς ἀνιστάμενος, σφραγίζει τρεὶς τὰ ἅγια δῶρα, λέγων μυστικῶς. ποίησον τὸν μὲν ἄρτον τοῦτον τίμιον

σῶμα τοῦ Χριστοῦ σου. Ὁ Διάκονος. Ἀμήν. Καὶ αὖθις ὁ Διάκονος.

ex hoc omnes, hic est Sanguis meus noui Testamenti, qui pro vobis, & multis effusus est, in remissionem peccatorum. Chorus. Amen. Sacerdos inclinans caput orat secreto.

MEmores igitur salutaris huius mandati, & omnium quæ pro nobis facta sunt, Crucis, Sepulchri, triduanæ Resurrectionis, in Cœlos Ascensionis, sedis ad dexteram, secundi, & gloriosi rursus aduentus. Cum voce. Tua ex tuis tibi offerimus in omnibus, & per omnia. Chorus. Te glorificamus, te benedicimus, tibi gratias agimus Dñe & deprecamur te Deus noster. Sacerdos rursus inclinans caput, orat secreto.
Etiã offerimus tibi rationale hoc, & incruentũ obsequiũ, & quæsum⁹, & deprecamur, & supplicam⁹, & petim⁹, demitte Spiritum tuum sanctum super nos, & super apposita munera ista. Diaconus deposinit flabellum quod tenebat, aut velamen, & accedit proprius ad sacerdotem, & inclinant se ambo ter ante sanctam Mensam, & orant intra se hoc. Deus propitius esto mihi peccatori. Dicunt secreto ter.

DOmine qui sanctissimum Spiritum tertia hora Apostolis misisti, hoc optimè ne auferas à nobis. & hoc. Cor mundum crea in me Deus, & spiritum rectum innoua in visceribus meis. Dehinc inclinans caput Diaconus ostendit cum Horario sanctum Panem, & dicit secreto. Benedic Domine sanctum Panem. Et Sacerdos exurgens benedicit ter sancta munera, dicens secreto. Fac quidem Panem hunc præciosum Corpus Christi tui. Diaconus. Amen. Et rursus Diaconus.

κονος. Εὐλόγησον δέσποτα τὸ ἅγιον ποτήριον. Ὁ δὲ ἱερεὺς εὐλογῶν, λέγει. Τὸ δὲ ἐν τῷ ποτηρίῳ τούτῳ τίμιον αἷμα τοῦ Χριστοῦ σου. Ὁ Διάκονος. Ἀμήν. Καὶ αὖθις ὁ Διάκονος δεικνύων μετὰ ὠραρίου ἀμφότερα τὰ ἅγια, λέγει. Εὐλόγησον δέσποτα. Ὁ δὲ ἱερεὺς εὐλογῶν μετὰ τῆς χειρὸς ἀμφότερα τὰ ἅγια, λέγει. Μεταβαλὼν τῷ πνεύματί σου τῷ ἁγίῳ. Ὁ Διάκονος. Ἀμήν. Ἀμήν. Ἀμήν. Καὶ τὴν κεφαλὴν ὑποκλίνας ὁ Διάκονος τῷ ἱερεῖ, καὶ εἰπὼν τό, Μνήσθητί μου ἅγιε δέσποτα τοῦ ἁμαρτωλοῦ. Μεθίσταται ἐν ᾧ πρότερον ἵστατο τόπῳ, λαβὼν καὶ τὸ ῥιπίδιον αὖθις ὡς πρότερον. Ὁ δὲ ἱερεὺς ἐπεύχεται μυστικῶς. Ὥστε γενέσθαι τοῖς μεταλαμβάνουσιν εἰς νῆψιν ψυχῆς, εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, εἰς κοινωνίαν τοῦ ἁγίου πνεύματος, εἰς βασιλείας οὐρανῶν πλήρωμα, εἰς παρρησίαν τὴν πρὸς σέ, μὴ εἰς κρίμα, ἢ εἰς κατάκριμα. Ἔτι προσφέρομέν σοι τὴν λογικὴν ταύτην λατρείαν ὑπὲρ τῶν ἐν πίστει ἀναπαυσαμένων Προπατόρων, Πατέρων, Πατριαρχῶν, Προφητῶν, Ἀποστόλων, Κηρύκων, Εὐαγγελιστῶν, Μαρτύρων, Ὁμολογητῶν, Ἐγκρατευτῶν, καὶ παντὸς πνεύματος ἐν πίστει τετελειωμένου. Ἐκφώνως. Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας ἀχράντου ὑπερευλογημένης ἐνδόξου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας. Ὁ Χορὸς. Ψάλλει. Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς μακαρίζειν σὲ τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον, καὶ παναμώμητον, καὶ Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν λόγον τεκοῦσαν τὴν ὄντως Θεοτόκον σὲ μεγαλύνομεν. Ἢ τὸ τῆς ἡμέρας. Καὶ Ὁ Διάκονος θυμιᾷ γύρωθεν τὴν ἁγίαν τράπεζαν, καὶ τὰ δίπτυχα. Τῶν τε κεκοιμημένων, καὶ ζώντων ὧν βούλεται μνημονεύει. Ὁ δὲ ἱερεὺς κλινόμενος εὔχεται μυστικῶς.

Τοῦ ἁγίου

conus. Benedic Domine sanctum Calicem. At sacerdos benedicens ait. Qui autem in Calice est isto pretiosum Sanguinem Christi tui. Diaconus. Amen. et rursus Diaconus. Ostendés cum Horario vtrunque Sacramentum, dicit. Benedic Domine. At sacerdos benedicens manu vtrumq; Sacramentum, dicit. Permutans Spiritu tuo sancto. Diaconus. Amen. Amen. Amen. Et caput inclinans Diaconus sacerdoti dicit hoc. Memento mei sanctæ Pater peccatoris. Reuertitur in quo prius steterat loco, accipiens & flabellum rursus, vt prius. At sacerdos orat secreto. Vt fiat accipientibus in sobrietatem animæ, in remissionem peccatorum, in communicatione sancti Spiritus, in Regni Cœlorum plenitudinem, in fiduciam erga te, non in delictum, aut damnationem: item offerimus tibi rationabile hoc obsequium pro his qui in Christo requiescũt. Propatris, Patribus, Patriarchis, Prophetis, Apostolis, Prconibus, Euangelistis, Martyribus, Confessoribus, Continentibus, & omni spiritu in fide decedente. Cũ voce. Præserti sanctissimæ, & ĩtemeratæ, plusquã Benedictæ Gloriosæ Reginæ nostræ Deiparæ, & semper Virginis Mariæ. Chorus cantat. Dignum est vt vere Beatificemus te Deiparã, semper Beatificandam, & penitus irreprehẽsibilẽ, et Matrẽ Dei nostri, venerabiliorẽ Cherubin, & magis Gloriosam absq; comparatione Seraphin, incorruptibilẽ, Deum vt Verbum parientem, verè Deiparam te magnificamus. Aut dici. Et Diaconus incensat circumiens sanctam Mensam, & Corporalia, ac defunctorum, & viuorum prout vult memoriam facit. At sacerdos inclinans se, orat secreto.

Sancti

Τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Προφήτου Προδρόμου, καὶ Βαπτιστοῦ. Τῶν ἁγίων, καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων. Τοῦ ἁγίου τοῦδε, οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν. Καὶ πάντων τῶν ἁγίων σου, ὧν ταῖς ἱκεσίαις ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ὁ Θεός, καὶ μνήσθητι πάντων τῶν προκεκοιμημένων ἐπ᾽ ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου. Ἐνταῦθα ὁ ἱερεὺς μνημονεύει ὧν θέλει ζώντων, καὶ τεθνεώτων. Ὑπὲρ ζώντων λέγει.

Ὑπὲρ σωτηρίας ἐπισκέψεως ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ, Ὁ δεῖνος. Ὑπὲρ τεθνεώτων λέγει.

Ὑπὲρ ἀναπαύσεως, καὶ ἀφέσεως τῆς ψυχῆς τοῦ δούλου σου. Ὁ δεῖνος. Ἐν τόπῳ φωτινῷ, ἔνθα ἀπέδρα λύπη, στεναγμός, ἀνάπαυσον αὐτὴν ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἀνάπαυσον αὐτὴν ὅπου ἐπισκοπεῖ τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου. Ἔτι παρακαλοῦμέν σε, μνήσθητι κύριε πάσης Ἐπισκοπῆς ὀρθοδόξων τῶν ὀρθοτομούντων τὸν λόγον τῆς σῆς ἀληθείας, παντὸς τοῦ πρεσβυτερίου τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, καὶ παντὸς ἱερατικοῦ τάγματος. Ἔτι προσφέρομέν σοι τὴν λογικὴν ταύτην λατρείαν ὑπὲρ τῆς οἰκουμένης.

Ὑπὲρ τῆς ἁγίας Καθολικῆς, καὶ Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας. Ὑπὲρ τῶν ἐν ἁγνείᾳ, καὶ σεμνῇ πολιτείᾳ διαγόντων. Ὑπὲρ τῶν πιστοτάτων, καὶ φιλοχρίστων ἡμῶν βασιλέων. Παντὸς τοῦ παλατίου, καὶ τοῦ στρατοπέδου αὐτῶν. Δὸς αὐτοῖς κύριε εἰρηνικὸν τὸ βασίλειον, ἵνα καὶ ἡμεῖς ἐν τῇ γαλήνῃ αὐτῶν ἤρεμον, καὶ ἡσύχιον βίον διάγωμεν ἐν πάσῃ εὐσεβείᾳ, καὶ σεμνότητι. Ὁ μὲν Διάκονος ἐπιστρέφει πρὸς τὴν θύραν τοῦ ἁγίου βήματος κρατῶν τὸ ὠράριον τοῖς τρισὶν ἄκροις δακτύλοις, καὶ λέγει. Καὶ πάντων, καὶ πασῶν. Ὁ δὲ Χορὸς ψάλλει. Καὶ πάντων, καὶ πασῶν. Ὁ δὲ ἱερεὺς ἐκφωνεῖ. Ἐν πρώτοις μνήσθητι κύριε τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν. Ὁ δεῖνος. Ὃν χάρισαι ταῖς ἁγίαις σου Ἐκκλησίαις ἐν εἰρήνῃ σῶον ἔντιμον ὑγιῆ μακροημερεύοντα.

sancti Ioannis Prophetæ, præcursoris, ac Baptistæ sanctorum, & gloriosorum Apostolorum, sancti, huius, cuius memoriam agimus. Et omnium sāctorū tuorū, quorū precibus protege nos Deus, & memento omnium defunctorum, in spe resurrectionis vitæ æternæ. Hic sacerdos memoriam agit quorum vult viuorum, & mortuorum, pro viuis dicit.

Pro salute protectione remissione peccatorum serui Dei. N. pro defunctis dicit.

Pro requie, & remissione animæ famuli tui. N in loco luminoso, vbi non est dolor, gemitus, colloces ipsam Deus noster, & requiscere facias ipsam vbi custodit lumen vultus tui, item precamur te, memento Dñe omnium Episcoporum Orthodoxorum, recte dirigentium verbum tuæ veritatis, omnis præsbyteratus, in Christo Diaconibus, & omnis sacerdotalis ordinis. Etiam offerimus tibi rationale hoc obsequium pro orbe terrarum, pro sancta Catholica, & Apostolica Ecclesia pro his quæ in sācta, ac venerali republica vitā degūt, pro fidelissimis, & Christianissimis nostris Regibus, cuncto Palatio, & Exercitu ipsorum, tribue illis Domine pacificum Regnum, & nos in tranquillitate ipsorū, quietā, & pacificā vitam peragamus in omni pietate, & veneratione. Nam Diaconus conuertit se ad ianuam sancti Tabernaculi, tenens horarium tribus extremis digitis, & dicit. Et omnium, & cunctorum. At Chorus cantat Et omniū, & cunctorū.

At sacerdos pronunciat. Imprimis memento Domine Archiepiscopi nostri. N quem concede sanctis tuis Ecclesijs in pace, sospitem, honorabilem, incolumē, longæuum

ρθοῦντα, ὀρθοτομοῦντα τὸν λόγον τῆς σῆς ἀληθείας.

Καὶ ὁ Διάκονος πρὸς τῇ θύρᾳ στὰς, λέγει

Τοῦ (δεῖνος) πανιερωτάτου Μητροπολίτου, ἢ Ἐπισκόπου, ὅστις ἂν ᾖ. Καὶ ὑπὲρ τοῦ προσκομίζοντος τὰ ἅγια δῶρα ταῦτα εὐλαβεστάτου ἱερέως. Ὁ δεῖν. Ὑπὲρ σωτηρίας τῶν εὐσεβεστάτων, καὶ Θεοφυλάκτων βασιλέων ἡμῶν, καὶ πάντων καὶ πασῶν. Ὁ Χορός. Καὶ πάντων καὶ πασῶν.

Ὁ ἱερεὺς ἐπεύχεται μυστικῶς

Μνήσθητι κύριε τῆς πόλεως ἐν ᾗ παροικοῦμεν, καὶ πάσης πόλεως, καὶ χώρας, καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς. Μνήσθητι κύριε πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων, καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν. Μνήσθητι κύριε τῶν καρποφορούντων, καὶ καλλιεργούντων ἐν ταῖς ἁγίαις σου Ἐκκλησίαις, καὶ μεμνημένων τῶν πενήτων, καὶ ἐπὶ πάντας ἡμᾶς τὰ ἐλέη σου ἐξαπόστειλον. Ἐκφώνως. Καὶ δὸς ἡμῖν ἐν ἑνὶ στόματι, καὶ μιᾷ καρδίᾳ δοξάζειν, καὶ ἀνυμνεῖν τὸ πάντιμον, καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου. τοῦ πατρὸς, καὶ τοῦ υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ὁ Χορός. Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς ἐπιστρέφει πρὸς τὴν θύραν, καὶ εὐλογῶν λέγει ἐκφώνως. Καὶ ἔσται τὰ ἐλέη τοῦ μεγάλου Θεοῦ, καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάντων ὑμῶν. Ὁ Χορός. Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου. Καὶ ὁ Διάκονος ἐξέρχεται, καὶ στὰς ἐν τῷ συνήθει τόπῳ, λέγει

Πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες ἔτι καὶ ἔτι τοῦ κυρίου δεηθῶμεν. Ὁ Χορός. Κύριε ἐλέησον. Ὁ Διάκονος. Ὑπὲρ τῶν προσκομισθέντων, καὶ ἁγιασθέντων τιμίων δώρων τοῦ κυρίου δεηθῶμεν. Ὁ Χορός. Κύριε ἐλέησον.

Ὁ Διάκονος. Ὅπως ὁ φιλάνθρωπος Θεὸς ἡμῶν, ὁ προσδεξάμενος αὐτὰ εἰς τὸ ἅγιον, καὶ ὑπερουράνιον, καὶ νοερὸν

αὐτοῦ

gæuum recte dirigentem verbum tuæ veritatis. Et Diaconus ante ianuam consistens dicit, huius N. Sacratissimi. Metropolite, aut Episcopi, quicunque fuerit. Et pro offerente sancta munera ista, innocentissimo Sacerdote. N. pro salute pijssimorum, & deuotissimorum Regum nostrorum, & omnium, ac cunctorum. Et omniũ, & cunctorũ.

Sacerdos orat secreto.

MEmento Domine Vrbis in qua habitamus, & totius Ciuitatis, & Regionis, & cum fide habitantium in ipsis. Memento Domine nauigantium, peregrinantiũ, ægrotantium, laborantium, captiuorum, & salutis ipsorum. Memento Domine fructus, & bona opera exhibentium in sanctis tuis Ecclesijs, & qui recordantur pauperum, & super omnes nos miserationes tuas dimitte. Cum voce. Et tribue nobis in vno ore, & vno corde laudare, & glorificare valde honorabile, & magnificum nomen tuum, Patris, & Filij, & Spiritus sancti, nunc, & semper, & in fæcula, fæculorum. Chorus. Amen.

Sacerdos conuertit se ad ianuam, & benedicens, dicit cum voce. Et sint Misericordiæ Magni Dei, & Saluatoris nostri Iesu Christi cũ omnibus vobis. Chorus. Et cum Spiritu tuo. Et Diaconus egreditur, si est, si vero non, sacerdos, & stans in consueto loco, dicit, Omniũ Sanctorũ memoriã agentes, etiam, atq; etiã Dñm deprecemur. Chorus. Domine miserere. Diaconus. Pro oblatis, & sacrificatis preciosis muneribus Dominum deprecemur. Chorus. Domine miserere. Diaconus. Vt Clementissimus Dominus noster, qui accipit ipsa, in sanctum, & super Cœleste, ac intellectuale

αὐτοῦ θυσιαστήριον εἰς ὀσμὴν εὐωδίας πνευματικῆς, ἀντικαταπέμψη ἡμῖν τὴν θείαν χάριν, καὶ τὴν δωρεὰν τοῦ παναγίου πνεύματος, τοῦ κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορὸς. Κύριε ἐλέησον. Ὁ Διάκονος. Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως ὀργῆς κινδύνου, καὶ ἀνάγκης, τοῦ κυρίου δεηθῶμεν. Ὁ Χορὸς. Κύριε ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς ἐπεύχεται μυστικῶς.

Σοὶ παρακατατιθέμεθα τὴν ζωὴν ἡμῶν ἅπασαν καὶ τὴν ἐλπίδα δέσποτα φιλάνθρωπε, καὶ παρακαλοῦμεν καὶ δεόμεθα καὶ ἱκετεύομεν, καταξίωσον ἡμᾶς μεταλαβεῖν τῶν ἐπουρανίων σου, καὶ φρικτῶν μυστηρίων, ταύτης τῆς ἱερᾶς καὶ πνευματικῆς τραπέζης, μετὰ καθαροῦ συνειδότος εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, εἰς συγχώρησιν πλημμελημάτων, εἰς πνεύματος ἁγίου κοινωνίαν, εἰς βασιλείας οὐρανῶν κληρονομίαν, μὴ εἰς κρῖμα, ἢ εἰς κατάκριμα. Ὁ Διάκονος. Ἀντιλαβοῦ σῶσον ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι. Ὁ Χορὸς. Κύριε ἐλέησον. Ὁ Διάκονος. Τὴν ἡμέραν πᾶσαν τελείαν ἁγίαν εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ κυρίου αἰτησώμεθα.

Ὁ Χορὸς. Παράσχου κύριε. Ἄγγελον εἰρήνης πιστὸν ὁδηγὸν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ κυρίου αἰτησώμεθα. Ὁ Χορὸς. Παράσχου κύριε.

Ὁ Διάκονος. Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ κυρίου αἰτησώμεθα.

Ὁ Χορὸς. Παράσχου κύριε. Ὁ Διάκονος. Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ κυρίου αἰτησώμεθα. Ὁ Χορὸς. Παράσχου κύριε.

Ὁ Διάκονος. Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ κυρίου αἰτησώμεθα. Ὁ Χορὸς. Παράσχου κύριε. Ὁ Διάκονος. Τὴν ἑνότητα τῆς πίστεως καὶ τὴν κοινωνίαν τοῦ ἁγίου πνεύματος

τος αἰτησάμενοι,

suum Altare, in odorem suauitatis spiritualis, remittat vicissim nobis Diuinam gratiam, & donum sanctissimi Spiritus, Dominum deprecemur.
Chorus. Domine miserere. Diaconus. Vt eripiat nos ab omni tribulatione, ira, periculo, & necessitate, Dominum deprecemur. Chorus. Domine miserere. Sacerdos orat secreto.
Tibi committimus vitam nostram omnem, & spem Domine Clementissime, & rogamus, & deprecamur, ac supplicamus, dignos fac nos communicare super Cęlestiũ tuorũ, & tremẽdorũ Misteriorũ huius sanctæ, & spiritualis Mensæ cum pura conscientia. In remissionem peccatorum. Inueniam Delictorum, in Spiritus sancti communicationem. In Regni Cœlorum hæreditatem, non in reatum, aut in damnationem. Diaconus. Suscipe, salua, miserere, & conserua nos Deus tua gratia. Chorus. Domine miserere. Diaconus. Diem totum, perfectum, sanctum, Pacificum, & absque reatu, à Domino deprecemur: Chorus. Concede Dñe. Diaconus. Angelũ pacis fidelẽ, ductorem, custodem animarum, & corporum nostrorũ à Domino deprecemur. Chorus. Concede Domine. Diaconus. Indulgentiam, & remissionem peccatorum, & delictorum nostrorum, à Domino deprecemur.
Chorus. Concede Domine. Diaconus. Optima, & vtilia animabus nostris, & pacem mundo, Domino deprecemur. Chorus. Concede Domine. Diaconus. Residuum tempus vitæ nostræ, in pace, & pœnitentia perficere, à Domino deprecemur, Chorus. Concede Domine: Diaconus. Vnionem fidei, & communicationem sancti Spi-

τος αἰτησάμενοι, ἑαυτούς, καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα. Ὁ Χορός. Σοὶ κύριε. Ἐκφώνως ὁ ἱερεύς. Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς δέσποτα μετὰ παῤῥησίας ἀκατακρίτως τολμᾶν ἐπικαλεῖσθαί σε τὸν ἐπουράνιον Θεὸν πατέρα, καὶ λέγειν. Ὁ Χορός.

ΠΆτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου. Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον. Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν. Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. Ἐκφώνως ὁ ἱερεύς.

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα τοῦ πατρός, καὶ τοῦ υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ὁ Χορός. Ἀμήν. Ὁ ἱερεύς. Εἰρήνη πᾶσιν. Ὁ Χορός. Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου. Ὁ Διάκονος. Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ κυρίῳ κλίνατε. Ὁ Χορός. Σοὶ κύριε. Κλίνας γοῦν ὁ Διάκονος μικρὸν τὴν κεφαλὴν, καὶ ὁρῶν τὸν ἱερέα προσκυνοῦντα, προσκυνεῖ καὶ αὐτός. Ὁ ἱερεὺς κλινόμενος ἐπεύχεται μυστικῶς.

ΕΥ'χαριστοῦμέν σοι βασιλεῦ ἀόρατε, ὁ τῇ ἀμετρήτῳ σου δυνάμει τὰ πάντα δημιουργήσας, καὶ τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου ἐξ οὐκ ὄντων εἰς τὸ εἶναι παραγαγὼν τὰ σύμπαντα. Αὐτὸς δέσποτα οὐρανόθεν ἔπιδε ἐπὶ τοὺς ὑποκεκλικότας σοι τὰς ἑαυτῶν κεφαλάς, οὐ γὰρ ἔκλιναν σαρκὶ, καὶ αἵματι, ἀλλὰ σοὶ τῷ φοβερῷ Θεῷ. Σὺ οὖν δέσποτα τὰ προκείμενα πᾶσιν ἡμῖν εἰς ἀγαθὸν ἐξομάλισον κατὰ τὴν ἑκάστου ἰδίαν χρείαν. Τοῖς πλέουσι σύμπλευσον. Τοῖς ὁδοιποροῦσι συνόδευσον. Τοὺς νοσοῦντας ἴασαι ὁ ἰατρὸς τῶν ψυχῶν, καὶ τῶν σωμάτων.

Ἐκφώνως

ritus postulantes, nosmetipsos, & inuicem, & omnem vitam nostrã Christo Deo committamus. Chorus. Tibi Domine. Cum voce sacerdos. Et dignos facias nos, Domine cum fiducia irreprobatos audere inuocare te super Cœlestem Deum Patrẽ, & dicere. Chorus. Pater noster qui in Cœlis sanctificetur nomen tuum. Adueniat Regnum tuum. Fiat voluntas tua, sicut in Cœlo, & in Terra. Panem nostrum quotidianum da nobis hodie. Et dimitte nobis debita nostra. Sicut & nos dimittimus debitoribus nostris. Et ne inducas nos in tentationem. Sed libera nos à malo. Amen. Cum voce sacerdos.

Quoniam tuũ est Regnum, & Potentia, & Gloria Patris, & Filij, & Spiritus sancti, nunc, & semper, & in sæcula, sæculorum. Chorus. Amen. Sacerdos. Pax omnibus. Chorus. Et cum Spiritu tuo. Diaconus. Capita vestra domino hnmiliate. Chorus. Tibi Domine. Inclinans igitur Diaconus paululum caput, & inspiciens sacerdotem adorantem, adorat & ipse. Sacerdos inclinatus orat secreto.

Gratias agimus tibi Rex inuisibilis, quoniam immensa tua potentia cuncta creasti, & multitudine Misericordiæ tuæ ex non ente, in esse produxisti cuncta, tu Domine Cœlitus respice hic ad inclinantes tibi ipsorum capita, non enim inclinarunt Carni, & Sanguini, sed tibi tremendo Deo, tu igitur Domine proposita omnibus nobis in bonum dirigas pro cuiusque proprio vsu, cum nauigantibus connauiga, cum peregrinantibus commees, ægrotos sana, medice animarum, ac corporum.

Cum voce

Ἐκφώνως ὁ ἱερεύς. Χάριτι, καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ὁ Χορός. Ἀμήν. Ὁ ἱερεὺς ἐπεύχεται μυστικῶς.

Ρόσχες κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐξ ἁγίου κατοικητηρίου σου, καὶ ἀπὸ θρόνου δόξης τῆς βασιλείας σου, καὶ ἐλθὲ εἰς τὸ ἁγιάσαι ἡμᾶς, ὁ ἄνω τῷ πατρὶ συγκαθήμενος, καὶ ὧδε ἡμῖν ἀοράτως συνών. καὶ καταξίωσον τῇ κραταιᾷ σου χειρὶ, μεταδοῦναι ἡμῖν τοῦ ἀχράντου σώματός σου, καὶ τοῦ τιμίου αἵματος, καὶ δι' ἡμῶν παντὶ τῷ λαῷ. Εἶτα προσκυνεῖ ὁ ἱερεὺς, καὶ ὁ Διάκονος ἐν ᾧ ἐστὶ τόπῳ, λέγοντες μυστικῶς τρίς. Ὁ Θεὸς ἱλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ. Καὶ ὁ λαὸς ὁμοίως πάντες μετὰ εὐλαβείας προσκυνοῦσιν. Ὅταν δὲ ἴδῃ ὁ Διάκονος τὸν ἱερέα ἐκτείνοντα τὰς χεῖρας, καὶ ἁπτόμενον τοῦ ἁγίου ἄρτου πρὸς τὸ ποιῆσαι τὴν ἁγίαν ὕψωσιν. Ἐκφωνεῖ. Πρόσχωμεν. Καὶ ὁ ἱερεύς. Τὰ ἅγια τοῖς ἁγίοις.

Ὁ Χορός. Εἷς ἅγιος, εἷς, κύριος, Ἰησοῦς Χριστὸς, εἰς δόξαν Θεοῦ πατρός. Ἀμήν. Εἶτα ψάλλει ὁ χορὸς τὸ κοινωνικὸν τῆς ἡμέρας, ἢ τοῦ ἁγίου, καὶ ὁ Διάκονος ζώννυται τὸ ὡράριον αὐτοῦ σταυροειδῶς, καὶ στὰς ἐκ δεξιῶν τοῦ ἱερέως κρατοῦντος τὸν ἄρτον λέγει. Μέλισον δέσποτα τὸν ἅγιον ἄρτον. Ὁ δὲ ἱερεὺς μελίζων αὐτὸν εἰς τέσσαρα μετὰ προσοχῆς, καὶ εὐλαβείας, λέγει.

Μελίζεται καὶ διαμερίζεται ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ μελιζόμενος, καὶ μὴ διαιρούμενος, ὁ πάντοτε ἐσθιόμενος, καὶ μηδέποτε δαπανώμενος, ἀλλὰ τοὺς μετέχοντας ἁγιάζει. Τότε λαμβάνει τὸ ἓν μέρος τοῦ ἁγίου ἄρτου, καὶ ἐν τῇ χειρὶ ἔχει. Καὶ ὁ Διάκονος δεικνύων σὺν τῷ ὡραρίῳ τὸ ἅγιον ποτήριον, λέγει.

Πλήρωσον

Cum voce sacerdos. Gratia, & miserationibus, & pietate Vnigeniti Filij tui, cum quo benedictus es, cum sanctissimo, ac optimo, & viuificante tuo Spiritu, nunc, & semper, & in sæcula, sæculorum. Chorus. Amen. Sacerdos orat secreto.

Respice Dñe Iesu Christe Deus noster de sancto Habitaculo tuo, & de Throno Gloriæ Regni tui, & veni ad sãctificãdũ nos, quo in excelsis cũ Pr̃e simul resides, & hic nobiscum inuisibiliter existens, & dignare potenti tua manu participes facere nos Immaculati Corporis tui, & preciosi sanguinis, & per nos cuncto populo. Dehinc adorat sacerdos, & Diaconus in quo est loco, dicentes secreto, ter. Deus propitius esto mihi peccatori. Et populus similiter omnes cum deuotione adorat. Cum autem videt Diaconus sacerdotem extendentem manus, & tangentem sanctum Panem, vt faciat sanctam Eleuationem, pronunciat. Attendamus. Et Sacerdos. Sancta, Sanctis. Cho. Vnus Sãctus, vnus Dñs Iesus Christus in gloria Dei Patris. Amen. Dehinc cantat Chorus cõmunicationem diei, aut Sancti, & Diaconus præcinxit se Horario suo in Crucis modum, & stans à dextris sacerdotis tenentis panem, dicit. Scinde Domine sanctũ Panẽ. At sacerdos, scindẽs ipsũ in quatuor partes cum supplicatione, & deuote dicit. Scinditur, & diuiditur Agnus Dei Filius Patris, scissus, nec diuisus, qui vbique editur, nec vnquam absumit, sed participantes sanctificat. Tunc accipit vnam partem sancti Panis, & in manu continet, & Diaconus ostendens cum horario sanctum Calicem, dicit.

Impleas

Πλήρωσον δέσποτα τὸ ἅγιον ποτήριον. Ὁ δὲ ἱερεὺς λέγει. Πλήρωμα πίστεως πνεύματος ἁγίου. Καὶ ποιεῖ διὰ σταυρὸν, καὶ ἐμβάλλει εἰς τὸ ἅγιον ποτήριον. Ὁ Διάκονος. Ἀμήν. Καὶ δεχόμενος τὸ ζέον, λέγει πρὸς τὸν ἱερέα. Εὐλόγησον δέσποτα τὴν ἁγίαν ζέσιν ταύτην. Ὁ δὲ ἱερεὺς εὐλογεῖ λέγων. Εὐλογημένη ἡ ζέσις τῶν ἁγίων σου, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Ὁ δὲ Διάκονος ἐκχέει σταυροειδῶς ἔνδον τοῦ ἁγίου ποτηρίου, λέγων. Ζέσις πίστεως πλήρης πνεύματος ἁγίου. Ἀμήν. Καὶ τοῦτο ποιεῖ ἐκτελεῖται. Καὶ ἀποτιθέμενος τὸ ζέον, ἵσταται μικρὸν ἄπωθεν. Ὁ δὲ ἱερεὺς λέγει. Πρόσελθε Διάκονε. Καὶ προσελθὼν ὁ Διάκονος, ποιεῖ μετάνοιαν εὐλαβῶς, αἰτῶν συγχώρησιν. Ὁ δὲ ἱερεὺς κρατῶν τὸν ἅγιον ἄρτον, δίδωσι τῷ διακόνῳ. Καὶ ἀσπασάμενος ὁ Διάκονος τὴν μεταδιδοῦσαν αὐτῷ χεῖρα, λαμβάνει τὸν ἅγιον ἄρτον λέγων.

Μετάδος μοι δέσποτα τὸ τίμιον, καὶ ἅγιον σῶμα τοῦ κυρίου, καὶ Θεοῦ, καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὁ δὲ ἱερεὺς λέγει. Μεταδίδωμί σοι τὸ τίμιον, καὶ ἅγιον, καὶ ἄχραντον σῶμα τοῦ κυρίου, καὶ Θεοῦ, καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον. Καὶ ἀπέρχεται ὄπισθεν τῆς ἱερᾶς τραπέζης κλίνας τὴν κεφαλὴν, καὶ προσεύχεται ὡς ὁ ἱερεύς. Ὁμοίως δὲ ὁ ἱερεὺς λαμβάνει τὸν ἅγιον ἄρτον, κλίνας τὴν κεφαλὴν ἔμπροσθεν τῆς ἱερᾶς τραπέζης, καὶ εὔχεται οὕτως.

Πιστεύω κύριε, καὶ ὁμολογῶ ὅτι σὺ εἶ ὁ Χριστὸς ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, ὁ ἐλθὼν εἰς τὸν κόσμον ἁμαρτωλοὺς σῶσαι, ὧν πρῶτος ἐγώ εἰμι. Καί. Τοῦ δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ σήμερον υἱὲ Θεοῦ κοινωνόν με παράλαβε. Οὐ μὴ γὰρ τοῖς ἐχθροῖς σου τὸ μυστήριον εἴπω. Οὐ φίλημά σοι δώσω καθάπερ, Ἰούδας, ἀλλ᾽ ὡς ὁ λῃστὴς ὁμολογῶ σοι,

μνήσθητί μου

Impleas Domine sanctum Calicem. At Sacerdos dicit. Plenitudo fidei Spiritus sancti. Et facit signum Crucis, & imponit in sanctum Calicem. Diaconus. Amen. Et accipiens lagenulam dicit ad sacerdotem. Benedic Domine sanctam feruidam hanc. At sacerdos benedicit dicens. Benedictus feruor Sanctorum tuorum, vbiq; nunc, & semper, & in sæcula, sæculorum. Amen. At Diaconus infundit in modum Crucis intus sanctum Calicem, dicens. Feruor fidei plenus Spiritus sancti. Amen. Et hoc facit tertio, & deponens lagenulam consistit paululum seorsum. At sacerdos dicit. Accede Diacone. Et accedens Diaconus facit reuerentiam deuote petens veniam. At sacerdos tenens sanctum Panem, porrigit Diacono, & exosculans Diaconus porrectam sibi manum accipit sanctum Panem, dicens.

Impartiaris mihi Dñe preciosum, & sanctũ Corpus Dñi & Dei, & Saluatoris nostri Iesu Christi. At sacerdos dicit. Impartior tibi preciosum, & sanctum, & immaculatum Corpus Domini, & Dei, & Saluatoris nostri Iesu Christi in remissionem peccatorum, in vitam æternam. Et recedit postergum sanctæ Mensæ inclinans caput, & orat vt sacerdos. Similiter autem sacerdos accipit sanctum Panem, inclinans caput ante sanctam Mensam, & orat sic.

CRedo Domine, & cõfiteor quod tu es Christus Filius Dei viuentis, veniens in Mundum peccatores saluare, quorum primus ego sum. Et. Cenæ tuæ mysticæ hodie Fili Dei cõmunicantem me suscipe. Non enim inimicis tuis Mysterium dicam, nec osculum tibi dabo quemadmodum Iudas, sed vt latro confiteor tibi,

μνήσθητί μου κύριε ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. Καὶ. Κύριε οὐκ εἰμὶ ἄξιος, ἵνα ὑπὸ τὴν ῥυπαρὰν στέγην τῆς ψυχῆς μου εἰσέλθῃς. Ἀλλ᾽ ὡς κατεδέξω ἐν σπηλαίῳ, καὶ φάτνῃ ἀλόγων ἀνακλιθῆναι, καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ Σίμωνος τοῦ λεπροῦ, καὶ τὴν ὁμοίαν μου πόρνην τὴν ἁμαρτωλὴν προσερχομένην σοι καταδεξάμενος, αὐτὸς καταξίωσον, καὶ ἐν τῇ φάτνῃ τῆς ἀλόγου μου ψυχῆς, καὶ ἐν τῷ ἐσπιλωμένῳ μου σώματι εἰσελθεῖν τοῦ νεκροῦ, καὶ λεπροῦ. Καὶ ὡς οὐκ ἐβδελύξω τὸ στόμα τὸ ῥυπαρὸν τῆς πόρνης καταφιλούσης τοὺς ἀχράντους σου πόδας. οὕτω δέσποτα Θεέ μου μὴ βδελύξῃς καὶ ἐμὲ τὸν ἁμαρτωλόν. Ἀλλ᾽ ὡς ἀγαθὸς, καὶ φιλάνθρωπος ἀξίωσόν με κοινωνὸν γενέσθαι τοῦ παναγίου σώματος, καὶ αἵματός σου.

Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἄνες ἄφες συγχώρησόν μοι τὰ παραπτώματά μου, ὅσα σοι ἥμαρτον, εἴτε ἐν γνώσει εἴτε ἐν ἀγνοίᾳ, εἴτε ἐν λόγῳ, εἴτε ἐν ἔργῳ ἔπραξα. Πάντα μοι συγχώρησον ὡς ἀγαθὸς, καὶ φιλάνθρωπος. Ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου σου, καὶ Ἀειπαρθένου Μητρὸς ἀκατάκριτόν με διατήρησον δέξασθαι τὸ τίμιον, καὶ ἄχραντον σῶμά σου, εἰς ἴασιν ψυχῆς, καὶ σώματος. Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα τοῦ πατρὸς, καὶ τοῦ υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Καὶ οὕτω μεταλαμβάνουσι τὸν ἅγιον ἄρτον, ὁμοίως, καὶ τὸ ἅγιον ποτήριον, καὶ μεταλαμβάνει πρότερον μὲν ὁ ἱερεὺς τρία ῥοφήματα ἐν μιᾷ ἐγκλίσει. Καὶ ἐν μὲν τῷ πρώτῳ ῥοφήματι λέγει.

Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρός. Ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ. Καὶ τοῦ Υἱοῦ. Ἐν τῷ τρίτῳ δέ. Καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Καὶ μετὰ τὴν μετάληψιν σπογγίζει τῷ καλύμματι τὸ ἅγιον ποτήριον, καὶ τὰ ἑαυτοῦ χείλη ἐπιδεξίως ἅμα, καὶ εὐλαβῶς, λέγων.

Τοῦτο ἥψατο τῶν χειλέων μου, καὶ ἀφελεῖ τὰς ἀνομίας μου, καὶ

memento mei Domine in Regno tuo. Et. Dñe non ſum dignus vt sub ſordidum rectum animæ meæ ingrediaris. Sed quemadmodum dignatus es in ſpelunca, & præſepio brutorum reclinari, & in domo Simonis leproſi, & ſimilem mei meretricem peccantem, accedentem ad te ſuſcipere. Tu idem dignare etiam in præſepio irrationalis meæ animæ, & in ſpeluncatum meum corpus ingredi qui mortus ſum, & leproſus. Et quemadmodum non faſtidiſti os ſordidum meretricis oſculantis immaculatos tuos Pedes, ſic Domine Deus meus, ne faſtidias & me peccatorem, ſed vt optimus, & clemens dignum fac me participem fieri, sanctiſſimi Corporis, & Sanguinis tui.

DEus noſter, remitte, dimitte, indulge mihi delicta mea quæ in te commiſi, vel ſciens, vel per ignorantiam, vel verbo, vel opere patraui, omnia mihi remitte, vt bonus, & clemens, interceſſionibus Intemeratæ tuæ, & ſemper Virginis Matris, irreprobatũ me conſerua, ſumere precioſum, & Immaculatũ Corp⁹ tuũ, ad ſanitatẽ animæ, & corporis quoniã tuũ eſt Regnum, & Potentia, & Gloria, Patris, & Filij, & Spiritus sancti, nunc, & ſemper, & in ſæcula, ſæculorum. Amen. Et ſic accipiunt sanctum Panem, & sanctum Calicem, & deſumit prius quidem ſacerdos tres hauſtus in vna inclinatione, & idem in primo hauſtu dicit. In Nomine Patris; At in ſecundo. & Filij; & tertio vero, & sancti Spiritus; & poſt ſumptionem aſtergit velamine sanctum Calicem, & propria labia apte, ſimul ac reuerenter, dicens, Hoc tetigit labia mea; & auferet iniquitates

 meas, &

μου· καὶ τὰς ἁμαρτίας μου περικαθαριεῖ· πάντοτε νῦν· καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κρατῶν δὲ τὸ ἅγιον ποτήριον καλεῖ τὸν Διάκονον, λέγων. Διάκονε πρόσελθε. Καὶ ὁ Διάκονος ἔρχεται, καὶ προσκυνεῖ ἅπαξ λέγων. Ἰδοὺ προσέρχομαι τῷ ἀθανάτῳ βασιλεῖ. Καὶ τό· Πιστεύω κύριε καὶ ὁμολογῶ. ὅλον. Καὶ λέγει ὁ ἱερεύς. Μεταλαμβάνεις ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ Διάκονος. Ὁ δεῖνα. Τὸ τίμιον, καὶ ἅγιον σῶμα, καὶ αἷμα τοῦ κυρίου, καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν σου, καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον. Μεταλαβόντος δὲ τοῦ Διακόνου, λέγει ὁ ἱερεύς. Τοῦτο ἥψατο τῶν χειλέων σου. καὶ ἀφελεῖ τὰς ἀνομίας σου, καὶ τὰς ἁμαρτίας σου περικαθαριεῖ. Ὡς καὶ δι᾽ ἑαυτοῦ εἶπεν. Τότε λαβὼν τὸν ἅγιον δίσκον ὁ Διάκονος ἐπάνω τοῦ ἁγίου ποτηρίου ἀποσπογγίζει τῷ ἁγίῳ σπόγγῳ πάνυ καλῶς, καὶ μετὰ προσοχῆς, καὶ εὐλαβείας, καὶ σκεπάζει τὸ ἅγιον ποτήριον τῷ καλύμματι. Ὁμοίως καὶ ἐπὶ τὸν ἅγιον δίσκον τίθησι τὸν ἀστέρα καὶ τὰ καλύμματα. Καὶ ἀνοίγουσι τὴν θύραν τοῦ ἁγίου βήματος. Καὶ ὁ Διάκονος προσκυνήσας ἅπαξ, λαμβάνει τὸ ἅγιον ποτήριον μετὰ εὐλαβείας, καὶ ἔρχεται εἰς τὴν θύραν, καὶ ὑψῶν τὸ ἅγιον ποτήριον δεικνύσιν αὐτὸ τῷ λαῷ, λέγων. Μετὰ φόβου Θεοῦ καὶ πίστεως προσέλθετε. Ὁ Χορός. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κυρίου Θεὸς κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν. Καὶ ὁ ἱερεὺς εὐλογεῖ τὸν λαόν, λέγων ἐκφώνως. Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου. Καὶ ὁ Χορός. Εἰς πολλὰ, τὰ ἔτη δέσποτα. Καὶ ἐπιστρέφουσιν ὅτε Διάκονος καὶ ὁ ἱερεὺς εἰς τὴν ἁγίαν τράπεζαν, καὶ θυμιᾷ ὁ ἱερεὺς τρίς, λέγων καθ᾽ ἑαυτόν. Ὑψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς ὁ Θεός, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα σου. Εἶτα λαβὼν τὸν ἅγιον δίσκον, τίθησιν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ Διακόνου.

meas; & delicta mea per purgabit, vbique nunc, & semper, & in sæcula, sæculornm. Amen. Tenens vero sanctum Calicem, vocat Diaconum, dicens. Diacone accede. Et Diaconus procedit, & adorat semel dicens. Ecce venio ad immortalem Regem. Et hoc. Credo, & confiteor. Totum. Et dicit sacerdos. Accipe serue Dei Diacone. N. Preciosũ, & sãctũ Corpus, & Sãguinẽ Dñi, & Saluatoris nostri Iesu Christi in remissionem peccatorũ tuorũ, & in vitam æternam. Sumente Diacono dicit sacerdos. Hoc tetigit labia tua & auferet iniquitates tuas, & delicta tua perpurgabit. Queadmodũ & pro semetipso dixerat. Tũ accipiẽs sãctã Patenam Diaconus super sanctum Calicem, detergit sãcta Spõgia satis accurate, & cũ supplicatione, & deuotione, & velat sanctum Calicem velamine. Similiter & super sanctam Patenam ponit asteriscum, & velamina, & aperiunt ianuam sancti Tabernaculi, & Diaconus adorans semel sumit sanctum Calicem cum veneratione, & procedit ad ostium, & attollens sanctum Calicem, ostendit ipsum populo dicens. Cum timore Dei, & fide accedite. Chorus. Benedictus qui venit in Nomine Domini Deus Dominus, & illuxit nobis. Et sacerdos benedicit populũ dicens cum voce. Salua Deus populum tuum, & benedic hæreditati tuæ. Et Chorus. In multos annos Domine. Et reuertuntur, & Diaconus, & sacerdos ad sanctam Mensam, & incensat sacerdos..ur dicens intra se. Eleuatus es super Cœlos Deus, et super omnem terram gloria tua. Deinde capiens sanctam Patenam, imponit super caput

Diaconi,

τοῦ Διακόνου. Καὶ ὁ Διάκονος λαβὼν αὐτὸν μετὰ εὐλαβείας, θεωρῶν ἔξω πρὸς τὴν θύραν, οὐδὲν λέγων, ἀπέρχεται εἰς τὴν πρόθεσιν, καὶ ἀποτίθησιν αὐτόν.

Ὁ δὲ ἱερεὺς προσκυνήσας, καὶ λαβὼν τὸ ἅγιον ποτήριον, καὶ ἐπιστραφεὶς πρὸς τὴν θύραν, ὁρᾷ τὸν λαόν, λέγων.

Πάντοτε νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός. Ἀμήν. Καὶ εὐθὺς λέγει μυστικῶς τὴν εὐχήν.

Εὐχαριστοῦμέν σοι δέσποτα φιλάνθρωπε εὐεργέτα τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ὅτι καὶ τῇ παρούσῃ ἡμέρᾳ κατηξίωσας ἡμᾶς τῶν ἐπουρανίων σου, καὶ ἀθανάτων μυστηρίων. Ὀρθοτόμησον ἡμῶν τὴν ὁδόν. Στήριξον ἡμᾶς ἐν τῷ φόβῳ σου τοὺς πάντας. Φρούρησον ἡμῶν τὴν ζωήν. Ἀσφάλισαι ἡμῶν τὰ διαβήματα. Εὐχαῖς καὶ ἱκεσίαις τῆς ἐνδόξου Θεοτόκου, καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας, καὶ πάντων τῶν ἁγίων σου. Ὁ Διάκονος ἐν τῷ συνήθει τόπῳ στάς, λέγει. Ὀρθοὶ μεταλαβόντες τῶν θείων ἁγίων ἀχράντων ἀθανάτων ἐπουρανίων, καὶ ζωοποιῶν μυστηρίων, ἀξίως εὐχαριστήσωμεν τῷ κυρίῳ. Ὁ Χορός. Κύριε ἐλέησον. Ὁ Διάκονος. Ἀντιλαβοῦ σῶσον ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι. Ὁ Χορός. Κύριε ἐλέησον. Ὁ Διάκονος. Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον αἰτησάμενοι, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα. Ὁ Χορός. Σοὶ κύριε. Ἐκφώνως ὁ ἱερεύς.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἁγιασμὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ πατρὶ καὶ τῷ υἱῷ, καὶ ἁγίῳ πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ὁ Χορός. Ἀμήν. Ὁ Διάκονος. Ἐν εἰρήνῃ προέλθωμεν. Ὁ Χορός. Ἐν ὀνόματι κυρίου. Ὁ Διάκονος. Τοῦ κυρίου δεηθῶμεν. Ὁ Χορός. Κύριε ἐλέησον δέσποτα εὐλόγησον. Εὐχὴ ὀπισθάμβωνος ἐκφωνουμένη παρὰ τοῦ ἱερέως ἔξω τοῦ βήματος.

Ὁ εὐλογῶν

Diaconi, & Diaconus suscipiens ipsam cum veneratione, respiciens extra versus ianuam nihil dicit. Procedit ad prothesim, & deponit ipsam. At sacerdos adorans, & capiens sanctum Calicem, & conuersus versus ianuam respicit populum dicens. Vbique, nunc, & semper, & in sæcula, sæculorum. Chorus. Amen. Et protinus dicit secreto Orationem.

Gratias agimus tibi Domine benignissime Benefactor animarum nostrarum, quoniam & præsenti die dignos fecisti nos Cœlestium, tuorum, & mortalium Mysteriorum, dirige nostrum iter, confirma nos in timore tuo omnes, custodi nostram vitam fac securos gressus nostros, precibus, & intercessione Gloriosæ Deiparæ, & semper Virginis Mariæ, & omnium Sanctorum tuorum. Diaconus in consueto loco consistens, dicit. Erecti cõmunicantes Diuinorũ, Sanctorũ, Immaculatorũ, ĩmortaliũ, Cœlestiũ, & Viuificãtiũ Mysteriorũ, digne gratias agamus Domino. Cho. Dñe miserere. Diaconus. Suscipe, salua, miserere, & conserua nos Deus tua gratia. Chorus. Domine miserere. Diaconus. Diem, totum, perfectum, sanctum, pacificum, & absq; reatu deprecantes, nosmetipsos, & inuicem, ac omnem vitam nostram Christo, Deo comittamus. Chorus. Tibi Domine. Cum voce sacerdos Quoniam tu es sanctificatio nostra, & tibi gloriam damus, Patri, & Filio, & sancto Spiritui, nunc, & semper, & in sæcula, sæculorum. Chorus. Amen. Diaconus. In pace procedamus. Chorus. In Nomine Domini. Diaconus. Dominum deprecemur. Chorus. Dñe miserere. Dñe benedic. Oratio post cõpletã Missam cum voce dicta a sacerdote extra Tabernaculum.

Ὁ εὐλογῶν τοὺς εὐλογοῦντάς σε κύριε, καὶ ἁγιάζων τοὺς ἐπὶ σοὶ πεποιθότας, σῶσον τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου. Τὸ πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας σου φύλαξον. Ἁγίασον τοὺς ἀγαπῶντας τὴν εὐπρέπειαν τοῦ οἴκου σου. Σὺ αὐτοὺς ἀντιδόξασον τῇ θεϊκῇ σου δυνάμει, καὶ μὴ ἐγκαταλίπῃς ἡμᾶς τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σέ. Εἰρήνην τῷ κόσμῳ σου δώρησαι, ταῖς Ἐκκλησίαις σου, τοῖς ἱερεῦσι, τοῖς βασιλεῦσιν ἡμῶν, τῷ στρατῷ, καὶ παντὶ τῷ λαῷ σου. Ὅτι πᾶσα δόσις ἀγαθὴ καὶ πᾶν δώρημα τέλειον ἄνωθέν ἐστι, καταβαῖνον ἐκ σοῦ τοῦ πατρὸς τῶν φώτων. Καὶ σοὶ τὴν δόξαν, καὶ εὐχαριστίαν, καὶ προσκύνησιν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ὁ Χορός. Ἀμήν. Καὶ ὁ Χορὸς ψάλλει τρεῖς τό·

Εἴη τὸ ὄνομα κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. Καὶ τὸν Ψαλμόν.

Εὐλογήσω τὸν κύριον ἐν παντὶ καιρῷ. Διὰ παντὸς ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν τῷ στόματί μου. Ἐν τῷ κυρίῳ ἐπαινεθήσεται ἡ ψυχή μου. Ἀκουσάτωσαν πραεῖς, καὶ εὐφρανθήτωσαν. Μεγαλύνατε τὸν κύριον σὺν ἐμοὶ, καὶ ὑψώσωμεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ αὐτό. Ἐξεζήτησα τὸν κύριον καὶ ἐπήκουσέ μου, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεών μου ἐρρύσατό με. Προσέλθετε πρὸς αὐτὸν καὶ φωτίσθητε, καὶ τὰ πρόσωπα ὑμῶν οὐ μὴ καταισχυνθῇ. Οὗτος ὁ πτωχὸς ἐκέκραξε, καὶ ὁ κύριος εἰσήκουσεν αὐτοῦ, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ, ἔσωσεν αὐτόν. Παρεμβαλεῖ Ἄγγελος κυρίου κύκλῳ τῶν φοβουμένων αὐτὸν, καὶ ῥύσεται αὐτούς. Γεύσασθε καὶ ἴδετε ὅτι χρηστὸς ὁ κύριος μακάριος ἀνὴρ ὃς ἐλπίζει ἐπ' αὐτόν. Φοβήθητε τὸν κύριον πάντες οἱ ἅγιοι αὐτοῦ, ὅτι οὐκ ἔστιν ὑστέρημα τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. Πλούσιοι ἐπτώχευσαν, καὶ ἐπείνασαν, οἱ δὲ

QVis benedicis benedicentes te Domine, & ſanctificas in te confidentes, ſalua Populum tuum, & benedic hæreditatem tuam, plenitudinem Eccleſiæ tuæ cuſtodi, ſanctifica diligentes decorem domus tuæ, tu ipſos viciſſim glorifica Diuina tua Potentia, & ne derelinquas nos ſperantes in te. Pacem Mundo tuo tribue, Eccleſijs tuis, Sacerdotibus, Regibus noſtris, Excercitui, & cuncto Populo tuo, q̃m omne datũ optimũ, & omne donum perfectum de ſurſum eſt, deſcendens à te Patre luminum, & tibi gloriam, & gratiarum actionẽ, & adorationem damus, Patri, & Filio, & ſancto Spiritui, nunc, & ſemper, & in ſæcula, ſæculorum. Chorus. Amen. Et Chorus cantat ter, hoc. Sit Nomen Domini Benedictum, ex hoc nunc, & vſq; in ſæculum. Et Pſalmum.

BEnedicam Dominum in omni tempore, ſemper laus eius in ore meo. In Domino laudabitur anima mea, audiant manſueti & lætentur. Magnificate Dominum mecum, & exaltemus nomen eius in idipſum. Exquiſiui Dominum & exaudiuit me, & ex omnibus tribulationibus meis eripuit me. Accedite ad eum, & illuminamini, & facies veſtræ non confundentur. Iſte pauper clamauit, & Dominus exaudiuit eum, & de omnibus tribulationibus eius ſaluauit eum. Immittit Angelus Domini in circuitu timentium eum, & eripiet eos. Guſtate, & videte quoniam bonus eſt Dominus, Beatus vir qui ſperat in eo. Timete Dominum omnes Sancti eius, quoniam non eſt inopia timentibus eum. Diuites eguerunt, & eſurie-

σαν. Οἱ δὲ ἐκζητοῦντες τὸν κύριον, οὐκ ἐλαττωθήσονται παντὸς ἀγαθοῦ. Δεῦτε τέκνα ἀκούσατέ μου· φόβον κυρίου διδάξω ὑμᾶς. Τίς ἐστιν ἄνθρωπος ὁ θέλων ζωὴν ἀγαπῶν ἡμέρας ἰδεῖν ἀγαθάς; Παῦσον τὴν γλῶσσάν σου ἀπὸ κακοῦ, καὶ χείλη σου τοῦ μὴ λαλῆσαι δόλον. Ἔκκλινον ἀπὸ κακοῦ, καὶ ποίησον ἀγαθόν. Ζήτησον εἰρήνην, καὶ δίωξον αὐτήν, ὀφθαλμοὶ κυρίου ἐπὶ δικαίους, καὶ ὦτα αὐτοῦ εἰς δέησιν αὐτῶν. Πρόσωπον δὲ κυρίου ἐπὶ ποιοῦντας κακά, τοῦ ἐξολοθρεῦσαι ἐκ γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτῶν. Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι, καὶ ὁ κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτῶν, ἐρρύσατο αὐτούς. Ἐγγὺς κύριος τοῖς συντετριμμένοις τὴν καρδίαν, καὶ τοὺς ταπεινοὺς τῷ πνεύματι σώσει. Πολλαὶ αἱ θλίψεις τῶν δικαίων, καὶ ἐκ πασῶν αὐτῶν, ῥύσεται αὐτοὺς ὁ κύριος. Φυλάσσει κύριος πάντα τὰ ὀστᾶ αὐτῶν, ἓν ἐξ αὐτῶν οὐ συντριβήσεται. Θάνατος ἁμαρτωλῶν πονηρός, καὶ οἱ μισοῦντες τὸν δίκαιον πλημμελήσουσι. Λυτρώσεται κύριος ψυχὰς δούλων αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ πλημμελήσουσι πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπ' αὐτόν.

Εὐχὴ ἐν τῷ συστέλλειν τὰ ἅγια μυστικῶς.

Ὁ πλήρωμα τοῦ νόμου, καὶ τῶν Προφητῶν αὐτὸς ὑπάρχων Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ πληρώσας πᾶσαν πατρικὴν οἰκονομίαν, πλήρωσον χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης τὰς καρδίας ἡμῶν, πάντοτε νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Μετὰ τὴν εὐχὴν ἐξέρχεται ὁ ἱερεύς, καὶ στὰς ἐν τῷ συνήθει τόπῳ, δίδωσι τὸ ἀντίδωρον. Εἶτα ποιεῖ ἀπόλυσιν λέγων. Δόξα σοι Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἡ ἐλπὶς ἡμῶν δόξα σοι. Καὶ ὁ Χορός. Δόξα Πατρί, καὶ Υἱῷ, καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Καὶ εἰ ἔστι κυριακή, λέγει ὁ ἱερεύς. Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν.

Εἰ δὲ οὐκ ἔστιν

runt, inquirentes autem Dominum, non minuentur omni bono. Venite Filij, audite me, timorem Domini docebo vos. Quis est homo qui vult vitam, diligit dies videre bonos. Prohibe linguam tuam à malo, & labia tua ne loquantur dolum. Diuerte à malo, & fac bonum, inquire pacem, & persequere eam. Oculi Domini super iustos, & aures eius in preces eorum. Vultus autem Domini super facientes mala, vt perdat de terra memoriam eorum. Clamauerunt iusti, & Dominus exaudiuit eos, & ex omnibus tribulationibus eorum liberauit eos. Iuxta est Dominus his qui tribulato sunt corde, & humiles spiritus saluabit. Multæ tribulationes iustorum, & de omnibus his liberauit eos Dominus. Custodit Dominus omnia ossa eorum, vnũ ex his non conteretur. Mors peccatorum pessima, & qui oderunt iustum delinquent. Redimet Dominus animas seruorum suorum, & non delinquent omnes qui sperant in eo.

Oratio in contrahendis sacris rebus, secreto.

PLenitudo Legis, & Prophetarum, tu ipse existens Christe Deus noster, qui compleuisti omne Paternum Mandatum, expleas gaudio, & hilaritate corda nostra, vbique nunc, & semper, & in sæcula, sæculorum. Amen. Post Orationem egreditur sacerdos, & stans in consueto loco, dat remunerationẽ, dehinc facit absolutionẽ dicẽs. Gloria tibi Christe Deus noster, spes nostra, gloria tibi. Et Cho. Gloria Pr̃i & Filio, & sancto Spiritui, nunc, & semper, & in sæcula, sæculorum. Amen. Et si est Dominicus dies, dicit sacerdos, Qui surrexisti à mortuis, Christ⁹ ver⁹ Deus nr̃.

 Si non est

Εἰ δὲ οὐκ ἔστιν ἀναστάσιμος, λέγει. Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν· Ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου αὐτοῦ Μητρός. Τῇ δυνάμει τοῦ τιμίου, καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ. Τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων. Τοῦ ἁγίου. Τῆς ἡμέρας. Τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ, καὶ Ἄννης. Καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς Θεὸς καὶ φιλάνθρωπος. Καὶ εὐλογῶν τὸν λαὸν εἰσέρχεται. Μετὰ δὲ τὴν ἀπόλυσιν, εἰ οὐκ ἔστι Διάκονος, εἰσέρχεται, ὁ ἱερεὺς εἰς τὴν πρόθεσιν, καὶ μεταλαμβάνει τὸ ὑπολειφθὲν ἐν τῷ ἁγίῳ ποτηρίῳ προσεκτικῶς καὶ εὐλαβῶς. Καὶ ἀποπλύνει τὸ ἅγιον ποτήριον τρεῖς, καὶ ὁρᾶν μὴ μείνῃ τὸ λεγόμενον Μαργαρίτης, τότε λέγει. Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου ἐν εἰρήνῃ. Ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου. Ὃ ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν. Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ. Καὶ συστέλλει τὰ ἅγια, τὸ ποτήριον τὸν δίσκον μετὰ τῶν καλυμμάτων, κατὰ τὸ ἔθος. Εἰ δὲ ἔστι Διάκονος, ὁ αὐτὸς ποιεῖ. Ὁ δὲ ἱερεὺς ἀπέρχεται ἐν τῷ σκευοφυλακίῳ, καὶ ἐκδύει ἑαυτὸν, λέγων, τρεῖς. Τὸ ἅγιος ὁ Θεός. Καὶ τό. Παναγία τριάς. Καὶ τὸ, Πάτερ ἡμῶν. Τότε λέγει τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ Χρυσοστόμου. Ἡ τοῦ στόματός σου καθάπερ πυρσὸς ἐκλάμψασα χάρις, τὴν οἰκουμένην ἐφώτισεν, ἀφιλαργυρίας τῷ κόσμῳ θησαυροὺς ἐναπέθετο. Τὸ ὕψος ἡμῖν τῆς ταπεινοφροσύνης ὑπέδειξε. Ἀλλὰ σοῖς λόγοις παιδεύων Πάτερ Ἰωάννη Χρυσόστομε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Μετέπειτα τὸ κοντάκιον.

Ἐκ τῶν οὐρανῶν ἐδέξω τὴν θείαν χάριν, καὶ διὰ τῶν σῶν χειλέων πάντας ἐκδιδάσκεις προσκυνεῖν ἐν τριάδι τὸν ἕνα Θεὸν Ἰωάννη Χρυσόστομε παμμακάριστε ὅσιε. ἐπαξίως εὐφη-

Si non est resurrectionis, dicit. Christus verus Deus noster; & precibus Intemeratæ eius Matris. Potentia Pretiosæ, & viuificæ Crucis, Sanctorum, Gloriosorum, & Benedictorum Apostolorum Sancti Diei.

Sanctorum, & Iustorũ Deorũ Parentũ Ioachim, & Annæ, & omnium Sanctorũ misereatur nr̃i, & saluet nos, vt bonus Deus, & clemens. Et benedicens Populum ingreditur. Post vero absolutionem, si non est Diaconus, ingreditur Sacerdos in prothesim. & accipit quod residuum est in sancto Calice, attente, & cum veneratione, & abluit sanctum Calicem, ter, & inspicit ne superfit quod appellatur Margaritis. Tunc dicit. Nunc dimittis seruum tuum Domine, secundum verbum tuum in pace. Quia viderunt oculi mei salutare tuum. Quod parasti ante faciem omnium Populorum. Lumen ad reuelationem gentium, & gloriam Plebis tuæ Israel. Et colligit sanctas res Calicem, Patenam, cum velaminibus, secundum morem. Si vero est Diaconus. Ipse facit. At sacerdos recedit ad vasorum repositorium, & exuit se ipsum, dicẽs, ter hoc. Sanct⁹ Deus. Et hoc. Sanctissima Trinitas, Et. Pater noster. Tunc dicit absolutorium Chrysostomi. Oris tui quemadmodum flamma refulgens gratia, orbem terrarum illuminauit, auaritia expertes Mundo Thesauros imposuit, altitudinẽ nobis humilitatis ostendit. At tuis Orationibus erudiens Pater Ioannes Chrysostome, ora Christũ Deũ. Saluari animas nostras. Postea contacium.

De Cœlis accepisti Diuinam Gratiam, & per tua labia omnes instruis adorare in Trinitate vnum Deum, Ioannes Chrysostome Beatissime, Iuste, condigne be-

ἀναξίως εὐφημούμενόν σε, ὑπάρχεις γὰρ καθηγητὴς ὡς τὰ θεῖα σαφῶν. Ἢ λέγει τῆς ἡμέρας, ἢ τὸ ἀναστάσιμον εἰ ἐστι κυριακή. Καὶ τὴν ἀπόλυσιν ὡς ἔθος μυστικῶς. Τότε ἐξέρχεται εἰς τὰς θύρας τοῦ ἁγίου βήματος, ἐνδεδυμένος τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ τὸ ἱερατικὸν, καὶ προσκυνεῖ, λέγων, τό. Ὁ Θεὸς ἱλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ. Καὶ ἐπιστρέφων πρὸς τὸν λαὸν, εὐλογεῖ λέγων ἐκφώνως. Φυλάξει κύριος ὁ Θεὸς πάντας ὑμᾶς τῇ αὐτοῦ χάριτι, καὶ φιλανθρωπία, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας, τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Ὁ δὲ λαὸς κλίνοντες τὰς κεφαλὰς πάντες, λέγουσι. Τὸν εὐλογοῦντα, καὶ ἁγιάζοντα ἡμᾶς κύριε φύλαττε εἰς ἔτη πολλά. Καὶ ἀπέρχονται ἐν εἰρήνῃ σὺν Θεῷ ἁγίῳ.

Τέλος τῆς θείας ἱερουργίας τοῦ Χρυσοστόμου.

condigne benedicimus tibi, es quidem praeceptor, vtpote Diuina manifestans. Aut dicit diei, aut Resurrectionis, Si est Dnicus dies, & absolutionem vt moris est secreto. Tum egreditur ad hostium sancti Tabernaculi, indutus vestimento suo Sacerdotali, & adorat dicēs hoc: Deus propiti⁹ esto mihi peccatori. Et cōuersus ad populum, benedicit dicens cum voce: Custodiat Dominus Deus omnes vos, sua gratia, & pietate, vbique nunc, & semper, & in saecula, saeculorum. Amen. At populus, inclinantes capita, omnes dicunt. Benedicentem, & sanctificantem nos Dñe conserua in annos multos. Et recedit in pace cum Deo sancto. Finis.

VENETIIS, M. DC. XLIV.

Apud Ioannem Antonium Iulianum :·

Notes studiose Lector singulas quasque huius totius operis semipaginas Arithmeticis numeris, & cum in vocabula, quæ in Latinis Græce expressa sunt incideris, ita eorum explicationem percipere ex hac annotatione facile queas.

In semipagina secunda est, horarium, hoc intelliges stolam quam Diaconus gestat.

In quarta reperies, prothesim, hoc altariolū innuit quod alæua Altaris est, in eo sacerdos preparat Sacramentū.

In xxvij. typica, sunt enim Psalmi quos vicissim vterque Chorus dicit qui sunt, cij. hoc est. Benedic anima mea Dominum, & omnia quæ intra me sunt Nomini sancto eius, & Psalmus cxiv. hoc est. Lauda anima mea Dominum, &c.

In xxiv. Tritectus cantus est. Tertius videlicet, & sextus cantus ex nouem quos in Officio diurno dicūt, in Missa autem inserunt ex illis nouem, tertium, & sextum.

In xxvi. troparium, hoc intelliges, versum innui qui præsertim memoriam agit Sancti cuius illa die festum recolitur.

In eadem, Hymnum trisagium, hoc enim est, quod ait, Sanctus Deus, Sanctus Fortis, Sanctus & Immortalis, miserere nobis.

In xxxix. Antidoron, siue remuneratio, appellatur Panis ex quo consecranda Hostia extrahitur hunc frustratim incisum sacerdos post Missam populo diuidit.

In octuagesima Margaritis, est, hoc nomine fragmenta, siue micas dicunt, quæ à consecratione ex Sacramento, Calici, seu Patenæ adhærere solent.

In eadem contacium est, sic versum similem tropario dicunt.

Finis.

2-1